ΕΤΟΣ Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 3 Αὐγούστου 1908. Ἀριθ. (203—31)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.
Ἐτησία δραχ. 12
Ἐξάμηνος δραχ. 6
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 20
Ἐξάμ. » » 10
Τὸ φύλλον λεπ. 25

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΛΓΗΣΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.
Ἐτησία δραχ. 6
Ἐξάμηνος δραχ. 3
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 10
Ἐξάμ. » » 5
Τὸ φύλλον λεπ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24 (Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑΪΡΟΝ)

Η ΚΡΗΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

(Ἡ Στρατιωτική της ὀργάνωσις ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν)

Τὸ ἐν Ἡρακλείῳ 2ον τάγμα τῆς πολιτοφυλακῆς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ λοχαγοῦ κ. Μάνεση κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Μομφερράτου γενομένην ἐπιθεώρησιν.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΕΠΙΦΑΝΗ ΕΛΛΗΝΑ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΝ

ΠΩΣ ΚΡΙΝΕΙ ΤΗΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗΝ

Ο ΔΟΚΤΩΡ ΠΟΡΤΟΚΑΛΗΣ ΒΕΗΣ ΕΝ ΚΑΪΡΩ

Αἱ ἰδέαι του διὰ τοὺς Ἐθνικόφρονας τῆς Αἰγύπτου

Χωρίζοντες ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν πραγματικῶς μίαν δημοσιογραφικὴν ἀποστολὴν τῆς «Ἀληθείας» ἐν Αἰγύπτῳ ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ λάβωμεν συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐν Καΐρῳ ἐγκρίτου ἰατροῦ καὶ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Νεοτούρκων κ. **Πορτοκάλη Μπέη** σχετικῶς μὲ τὸ νέον πολιτειακὸν καθεστὼς τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ ἰατρὸς κ. Πορτοκάλης κατέχων διαπρεπῆ θέσιν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἠναγκάσθη πρὸ τριετίας χάριν τῶν φιλελευθέρων του ἰδεῶν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν τοῦ καθηγητοῦ, ἣν κατεῖχε, καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιάτρου ἐν τῷ στρατῷ καὶ νὰ καταφύγῃ ἐνταῦθα ὅπου ἔκτοτε μένει ἐκτιμώμενος ὑπὸ τῆς διεθνοῦς παροικίας μας ὡς ἰατρὸς καὶ ὡς ἄνθρωπος. Εἶνε ἀπόφοιτος τοῦ Γαλατᾶ Σεραί, ὁπόθεν ἐξῆλθε μετὰ διπλοῦ διπλώματος φιλολόγου καὶ ἐπιστήμονος. ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἰατρικὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Στρατοῦ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθε μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἰατροῦ-λοχαγοῦ. Κατὰ τὸ 85 καὶ 86 παρευρέθη ὡς ἐπιθεωρητὴς τῆς ὑγειον. ὑπηρεσίας εἰς τὸ πραξικόπημα τῆς Ἀν. Ρωμυλίας καὶ βραδύτερον εἰς τὰς συμπλοκὰς τῶν συνόρων. Κατόπιν μετέβη εἰς Παρισίους καὶ ἐπέτυχεν εἰς διαγωνισμὸν πρὸς κατάληψιν ἕδρας καθηγητοῦ, ἐδίδαξε δὲ ἐπὶ 14 ἔτη εἰς τὴν Ἰατρικὴν στρατιωτικὴν Σχολὴν τὸ μάθημα τῆς δερματολογίας, κατέχων τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιάτρου. Εἰς πολλὰ ἰατρικὰ συνέδρια τῆς Εὐρώπης ἀντεπροσώπευσε τὴν Ὀθ. Κυβέρνησιν καὶ διετέλεσε ἀνώτερος ὑγειονομικὸς ἐπιθεωρητὴς κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον τοῦ 97.

Τὸν κ. Πορτοκάλην Μπέην ἐπεσκέφθημεν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν οἰκίαν του ὅπου, μόλις ἔμαθε τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μας, μᾶς ἐδέχθη εἰς τὸ ἰδιαίτερόν του γραφεῖον καὶ μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν λεπτοτάτην ἀντίληψιν καὶ γνῶσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος ἤρχισεν νὰ μᾶς λέγῃ τὰ ἑξῆς:

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

— Θέλω πρῶτον νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, κύριε, νὰ μὴν ἀποκρύψω τὸν ἐνθουσιασμόν μου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κινήματος τῶν νεοτούρκων. Τὸ προχθεσινὸν τηλεγραφικὸν ἄγγελμα ὑπῆρξε κατὰ πολὺ ὑπέρτερον τῶν ἐλπίδων μας. Τώρα δὲν μένει πορὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σύνταγμα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ὅλην τῶν νεοτούρκων διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ ἡ δύσμοιρος Τουρκία ἀπὸ τὰ δεινὰ μιᾶς τοσον σκληρᾶς τυραννίας Τὸ γνωρίζομεν ὅτι ἡ τελεία ἐφαρμογή του, τώρα εἰς τὴν ἀρχὴν τοὐλάχιστον, ἔχει νὰ συναντήσῃ πολλὰς δυσκολίας ἕνεκα τῆς σημερινῆς καταστάσεως

Δ: ΠΟΡΤΟΚΑΛΗΣ ΜΠΕΗΣ
Καθηγητὴς

τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Τουρκίᾳ, εἴμεθα ὅμως ἀποφασισμένοι νὰ ἐπιμείνωμεν μέχρι τέλους καὶ νὰ ζητήσωμεν **ριζικὴν** *μεταβολὴν τῶν* **πραγμάτων** *πρὸς τελειοτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ μας. Καὶ τὸν λέγω ἱερὸν, διότι εἶνε ἱερὸν πρᾶγμα ἡ* **ἐλευθερία** *καὶ* **πολὺ κακόβουλοι** *οἱ θέλοντες νὰ ποίζουν μὲ τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ. Ἓν δὲ ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα δικαιώματα τῶν λαῶν εἶνε ἡ ἐλευθερία.*

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΘΗ

— Θὰ ἠθέλαμεν, κύριε Πορτοκάλη νὰ σᾶς ἐρωτήσωμεν ἂν τὸ σύνταγμα τοῦ 76 ἱκανοποιῇ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν νεοτούρκων;

— Ἐπὶ τοῦ παρόντος **πρέπει** *νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς αὐτό. Ἄλλως τε ἡ πρώτη συνέλευσις τῆς πρώτης Βουλῆς μας φθάνει καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ἀπόφασιν νὰ ζητήσωμεν τὴν μετατροπὴν καὶ μεταλλαγὴν μερικῶν ἄρθρων, τὰ ὁποῖα θεωροῦμεν λίαν ἐπάναγκες ν' ἀλλάξουν* **χάριν τῶν χριστιανικῶν προπαντὸς πληθυσμῶν τῆς Τουρκίας.** *Τὸ πρόγραμμά μας τὸ ν' ἀλλάξουν ὅλαι αἱ μέχρι σήμερον ἀρχαί, νὰ φύγουν δηλαδὴ ἀπὸ τὴν μέσην ὅλοι* **οἱ ἄνθρωποι τοῦ παλαιοῦ συστήματος,** *πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἤρξατο ἤδη ἐφαρμοζόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλοῦ, φανερώνει τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ἀρχῶν τῶν νεοτούρκων, ὅτι ζητοῦν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν τελείαν κατάργησιν τῆς* **τυραννικῆς διοικήσεως** *δι' ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν λαοὺς καὶ διὰ τὸν ἑαυτόν των. Σᾶς παρακαλῶ—καὶ ἐχρωμάτισεν ἰδιαιτέρως τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ εὐγενὴς συνομιλητής μας —νὰ μὴ δώσητε μεγάλην προσοχὴν εἰς τὰ γραφόμενα τοῦ ἐν Κων)πόλει Τύπου. Ἀπὸ τὴν πορείαν του εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν εἴμεθα καθόλου εὐχαριστημένοι. Ἐνῷ ἔπρεπε νὰ διαφωτίσῃ τὸν λαὸν μὲ ποῖον τρόπον ἀπέκτησε τὸ Σύνταγμα-τὴν ἐλευθερίαν του, ἀρκεῖται τώρα τόσας ἡμέρας μετὰ τὸ μεγάλον αὐτὸ γεγονὸς νὰ* **ἐκπέμπῃ ὕμνους** *εἰς τὸν Σουλτάνον καὶ νὰ σκοτίζῃ τὰ πράγματα γράφων ὅτι Αὐτὸς ἐν τῇ μεγαλοδωρίᾳ του ἐχάρισεν εἰς τοὺς ὑπηκόους του ἐλευθερίας Τὰ πράγματα ὅμως εἶνε πολὺ διαφορετικὰ καὶ ἡμεῖς περιμένομεν νὰ ὁμιλήσουν ἀργότερα μόνα των, διὰ νὰ ἴδῃ ὁ λαὸς ὅτι* **αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ** *ἐκέρδισεν ὅ,τι* **σήμερον ἔχει . . .**

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ

— Καὶ φαντάζεσθε Κύριε Πορτοκάλη, ὅτι τὰ **τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη** *τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν λαῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἑλλήνων εἶνε δυνατὸν νὰ συνταυτισθοῦν μὲ τὰ ἰδανικὰ τῶν Νεοτούρκων;*

—Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι μέλος τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς τῶν νεοτούρκων ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Ἑλλήνων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Σᾶς βεβαιῶ πῶς καθ' ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα τῆς συνεργασίας μου μετὰ τῶν ἄλλων ἀντιπροσώδεν εὑρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀντείπω εἰς οὐδεμίαν ἀπόφασίν των. Ἐργάζονται πιστεύσατέ με, ὑπὸ τὸ εἰλικρινέστερον πρόγραμμα καὶ ὑπὸ τὰς πλέον φιλελευθέρους ἀρχάς. Ἀνεξαρτησία φρονήματος, ἰδεῶν καὶ θρησκείας εἶνε ἡ πρώτη βάσις των μὲ τὴν ὁποίαν βαδίζουν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ μίαν τυραννικὴν καὶ βάρβαρον διοίκησιν, καὶ ἡ ὁποία βάσις ἐτέθη πλέον θετικὴ καὶ πλέον ὡρισμένη εἰς τὸ πρὸ τετραετίας ἐν Παρισίοις συνέδριον τῶν Νεοτούρκων ὅπου, μὲ λύπην μου σᾶς λέγω, οἱ Ἕλληνες δὲν μετέβησαν. Ἐκεῖ ἐσχηματίσθη ἡ Ἑταιρεία τῆς «Ἑνώσεως καὶ τῆς Προόδου» καὶ ὡρκίσθησαν ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι μὲ πᾶν μέσον νὰ ἐπιφέρουν μεταβολὴν εἰς τὰ Τουρκικὰ θολὰ πράγματα καὶ σήμερον ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς Τουρκίας ἀνεξαιρέτως γεύονται τοὺς καρποὺς τῆς ἐλευθερίας, ὅλοι ἐξ ἴσου. Διότι ἐπαναλαμβάνω, τὸ πρόγραμμα τῶν νεοτούρκων ζητεῖ τὴν ἰσότητα μέσα εἰς τὴν ἐλευθερίαν, Τυραννίαν καὶ διακρίσεις μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Τούρκων δὲν ἀναγνωρίζει . . .

Τὴν συνομιλίαν μας πρὸς στιγμὴν διέκοψαν γλυκύτατοι τόνοι πιάνου ἀπὸ τὸ πλαγινὸν δωμάτιον. Κάποιο ἀνατολίτικο τραγουδάκι ἐφτερούγισεν μέσα εἰς τὴν ἡσυχίαν μας. Ἀργότερα ἔμαθα ὅτι ἡ δεσποινὶς κόρη του παίζει θαυμάσιο πιάνο.

— Δὲν πιστεύω ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Πορτοκάλης, νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς ἐν τῷ κόσμῳ, **ὅστις νὰ τολμᾷ νὰ διαμφισβητῇ τὸ Ἑλληνικὸν ἰδεῶδες, τὸ ἰδανικὸν ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων.** *Εἰς αὐτὸ τὸ ὄνειρον τῶν Πανελληνίων πόθων ἡ σατραπικὴ καὶ βάρβαρος ἕως τώρα διοίκη-*

σις ἐν Τουρκίᾳ ἐστέκετο πάντοτε ἐμπόδιον. Μὲ τὸ νέον πολιτικὸν καθεστὼς **ἀνοίγεται νέον στάδιον ἐνεργείας καὶ νέα μέσα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν Ἑλληνικῶν πόθων.** *Οἱ Τοῦρκοι ἀείποτε εἶχον ἀνάγκην ξένων στοιχείων καὶ περισσότερον τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ συστηματικὴ πίεσις ἥτις ἐξησκεῖτο ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων εἰς τὴν πολιτικήν της τὴν ἠνάγκαζεν νὰ φέρεται πρὸς αὐτοὺς* **ὄχι ὅπως ἤθελεν.** *Τώρα κάθε πίεσις καὶ κάθε Εὐρωπαϊκὴ ἐπιβολὴ μὲ τὸ νέον πολίτευμα θὰ λείψῃ. Καὶ ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιρροῆς ἔχει πολὺ νὰ κερδίσῃ ὁ Ἑλληνισμός. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐννοήσῃ ἡ ἐπίσημος Ἑλλὰς μὲ* **ποῖα μέσα** *πρέπει τώρα νὰ νὰ ἐνεργήσῃ. Ἄλλως τε αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὁ ὑπόδουλος ἕως τώρα, Ἑλληνισμὸς δίδων βουλευτὰς εἰς τὴν βουλὴν θὰ προστατεύῃ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ συμφέροντά του.* **Θὰ ὁμιλῇ αὐτὸς** *μὲ τὴν εὐρωπαϊκὴν πολιτικὴν πλέον. Εἶπα ὅμως ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ ἐννοήσῃ πῶς θὰ συνεργασθῇ μὲ τοὺς Ἕλληνας τῆς Τουρκίας.* **Καὶ ὅταν ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Τουρκίας δώσῃ χέρι** *εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τότε πλέον τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία, ἡ ναυτιλία καὶ ὅλοι οἱ ἐκπολιτιστικοὶ κλάδοι θὰ κάμουν ἅλματα τρομακτικὰ καὶ ἐντὸς 20-25 ἐτῶν, ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ σημαία κυριαρχῇ εἰς τὴν Μαύρην καὶ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν τὸ Ἑλληνικὸν ἰδανικὸν θὰ ἀρχίσῃ νὰ λαμβάνῃ τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεώς του. Καμία ἄλλη ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ἐθνικοτήτων δὲν θὰ ὠφεληθῇ τόσον ὅσον οἱ Ἕλληνες. Διὰ τοὺς Ἕλληνας τοὺς μέχρι χθὲς ὑποδούλους, σήμερον μένει ἡ ἑξῆς διαφορὰ μὲ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἑλλάδος : ὅτι δὲν εἶνε ὑπήκοοι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἀλλ' εἶνε* **Ἕλληνες** *τῆς Τουρκίας,* **οἵτινες ὅμως θὰ σώσουν τὸν Ἑλληνισμὸν ἐκ τῶν ὀνύχων τῶν Σλαύων καὶ ἄλλων ἐχθρῶν του ἐν ὀνόματι τοῦ Ὀθωμανικοῦ Συντάγματος.**

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

— Καὶ τὸ μέλλον τῆς Τουρκίας ὡς Κράτος καὶ ὡς Ἔθνος κύριε Πορτακάλη, πῶς τὸ βλέπετε, ὑπὸ τὸ νέον πολιτειακὸν καθεστώς ;

— Σᾶς βεβαιῶ πῶς ὁ νοῦς μου σταματᾶ καὶ ἡ φαντασία μου συγχέεται ἐνώπιον τῶν ἀλλαγῶν καὶ τῶν μεταθέσεων, ἃς θὰ προκαλέσῃ τὸ Ὀθωμανικὸν Σύνταγμα ἐπὶ τῶν 400 ἑκατομ. Μουσουλμάνων. Ἐκ τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ ἐπ' αὐτῶν ἐπιδράσεως θὰ ἔχωμεν ἀποτελέσματα καὶ συνεπείας, αἵτινες θ' ἀπασχολήσουν τὴν ἀνθρωπότητα εν ἀπωτέρῳ μέλλοντι.

— Ὑποτίθετε, κυριε Πορτοκάλη, ὅτι διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ Ὀθ. Συντάγματος συνέτεινε καμμία ξένη ἐπιρροή ; Μήπως τάχα κάποια Γερμανικὴ ἀπαίτησις επραγματοποιήθη μὲ τὴν παραχώρησιν αὐτήν ;

— Εἶπα καὶ πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸν λόγον μου, περὶ τοῦ ὁποίου αργότερα σᾶς παρακαλῶ να μὲ ἐνθυμίσητε νὰ σᾶς εἴπω κάτι τι ἰδιαίτερον καὶ τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησα πρὸ ἡμερῶν κατα τὴν συνάθροισιν τῶν Νεοτούρκων τοῦ Καΐρου εἰς τὸ ὡραιότατον θεατρον Πριντάνια, πῶς τὸ νέον πολιτειακὸν καθεστὼς ἐν Τουρκίᾳ *δὲν συμφέρει καθόλου τὴν Γερμανίαν.* Αὐτὴ εἶνε ἐκείνη ἥτις περισσότερον βλάπτεται ἀπὸ τὰ ἄλλα κράτη. Πρότερον μὲ τὴν σατραπικὴν διοίκησιν, εἶχεν μεγάλην ἐπιρροὴν καὶ ἠδύνατο μὲ μίαν ἁπλῆν «καλημέρα» νὰ λαμβάνῃ τὰ σπουδαιότερα προνόμια καὶ νὰ βυζαινῇ τὸ αἷμα τοῦ Ἔθνους. Τώρα μὲ τὸ Σύνταγμα δὲν θὰ τῆς εἶνε πλέον εὔκολον ν' ἁρπάζῃ ὅπως πρῶτα. Εἶμαι δὲ τῆς γνώμης *πῶς ἡ πολιτικὴ τῆς Γερμανίας ἦτο ἀντίθετος μὲ τοὺς πόθους καὶ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.* Τώρα σᾶς ἐπαναλαμβάνω πῶς ἡ γερμανικὴ ἐπιρροὴ καταστρέφεται εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ὅποιος σκέπτεται ὅτι ἡ Γερμανια συνέτεινεν εἰς τὴν παραχώρησιν τοῦ Συντάγματος σφάλλεται πάρα πολύ. Ὅσον διὰ τὴν Ἀγγλίαν αὐτὴ δὲν θὰ ἠμπορῇ νὰ λέγῃ πλέον : Τὰ ὄνειρά μου ἐπὶ τῆς Ἀραβίας καὶ τῶν Ἱερῶν τόπων τοῦ Ἰσλὰμ μοῦ ἐξασφαλίζουν τὴν κυριαρχίαν ἐπὶ 200 ἑκατ. Μουσουλμάνων.

— *Ὥστε τὸ Σύνταγμα εἰς τὴν Τουρκίαν ἤλλαξε ριζικὰ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα ; Εἴσθε αὐτῆς τῆς γνώμης ;*

— Βεβαιότατα αἱ μεταρρυθμίσεις, αἵτινες ἐζητοῦντο ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν πρὸς ἴδιον ἴσως ὄφελος καὶ πρὸς ὄφελος τῶν εὐνοουμένων των, ἐδόθησαν εἰς ὅλην τὴν γραμμὴν ἀλλ' ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

— Ὥστε ἡ ἀκεραιότης τῆς Τουρκίας ἐξασφαλίζεται ἀφ' ἑαυτῆς τώρα ;

— *Ναί. Καὶ οἱ πόθοι τῶν Πανσλαυϊστῶν μένουν πόθοι ἀνεκπλήρωτοι. Ἐδῶ τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων ὑπέστησαν τὴν μεγαλειτέραν ὠφέλειαν πρὸς βλάβην τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν κρατῶν. Προκειμένου μάλιστα περὶ Βουλγαρίας δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι διὰ αὐτὴν* **Μακεδονία δὲν ὑπάρχει πλέον.** *Διότι οἱ Βούλγαροι μόνον ἐν ὀλιγίστῳ ἀριθμῷ εὑρίσκονται ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ, οὐδαμοῦ δὲ τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους εὑρίσκεται Βούλγαρος καὶ ἀμφιβάλλω ἂν θὰ εὑρεθῇ ἐν τῇ νέα Βουλῇ ἔστω καὶ εἷς βούλγαρος βουλευτὴς, ἐνῷ Ἕλληνες θὰ εἶνε πολλοὶ διότι τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον εὑρίσκεται καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν ἐν σεβαστῷ ἀριθμῷ καὶ ἐν μέσῳ 22 ἑκατ. πληθυσμοῦ τὰ 5 1)2 ἑκατ. εἶνε Ἕλληνες. Ὅσον δὲ διὰ τοὺς ὑποστηρικτὰς, διὰ νὰ μὴ εἴπω φίλους τοῦ πανσλαυϊσμοῦ, αὐτοὶ εἶνε τόσον ὀλίγοι ὥστε ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ἔχει τίποτε νὰ φοβηθῇ.*

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΕΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

— Καὶ τώρα, κύριε Πορτοκάλη θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ἐρωτήσω ὀλίγα περὶ τῆς ἐντυπώσεως ἣν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς ἐθνικόφρονας τῆς Αἰγύπτου τὸ νέον Τουρκικὸν Σύνταγμα ;

— Ἐδῶ, μᾶς ἀπήντησεν, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ὁμιλήσω ὀλίγον ἀνοικτότερα. Οἱ ἄραβες, ἐπειδὴ φαίνεται ποτε δὲν ἔζησαν κύριοι τῆς χώρας των, δεν ἀπέκτησαν τὴν πεῖραν διὰ μίαν δικαίαν καὶ ἐλευθέραν διοίκησιν. Τοὐλάχιστον ἕως σήμερον δὲν δεικνύουν μίαν τοιαύτην ἱκανότητα. Ὅλα ὅσα ἐγένοντο καὶ γίνονται ἀπὸ τὸ «ἐθνικὸν κόμμα» εἶνε χωρὶς ἀρχὰς καὶ βάσεις, πράγματα πρόσκαιρα καὶ ἐπιπόλαια. Ἐγὼ ἀπὸ ἕνα λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ νῦν ἀρχηγὸς τῶν Φερίτ πασᾶ ὅταν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καμὲλ Πασᾶ ἔλαβε τὴν ἀρχήν, ἀπηλπίσθην περὶ τῶν ἰδεῶν των. Τὸν ἤκουσα νὰ λέγῃ ὅτι ἔχουν δύο τινὰ περὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἀγωνισθοῦν. *Τὴν πατρίδα καὶ τὴν θρησκείαν.* Ἀπὸ αὐτὸ δὲν φαίνεται τίποτε ἄλλο παρὰ ὅτι ζητοῦν μὲ τὸν *φανατισμὸν* νὰ φέρουν τὴν δῆθεν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος των. Καὶ ὅμως σᾶς ἐρωτῶ ; μὲ τοιοῦτον φανατισμὸν εἶνε δυνατὸν να *παρουσιασθοῦν ὡς πολιτισμένοι* ; Ἔχουν 25 χρόνων ἐλεύθερον βίον καὶ σημεῖα ζωῆς δὲν ἔδειξαν ἀκόμη. Ἀντὶ νὰ ἐξυπνήσουν τὸν λαὸν μὲ σχολεῖα ἐλεύθερα καὶ μὲ ἀρχὰς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ὑγιεῖς, ἀρκοῦνται νὰ τους φανατίζουν κατα τῶν Εὐρωπαίων ποῦ τους ἐδίδαξαν ὅτι σήμερα γνωρίζουν. Μόλις ἐφέτος ἐσκέφθησαν ν' ἀνοίξουν μίαν Ἀκαδημίαν καὶ δι' αὐτὴν οἱ ἄπειροι ἑκατομμυριοῦχοι των δὲν ἔδωκαν παρὰ μηδαμινὰ ποσά. Καὶ ὅμως ἡ Ἀκαδημία εἶναι ἡ στέγη τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ συνεπῶς τῆς ἐλευθερίας. Ὅσον δὲ διὰ κατωτέραν παιδείαν οὔτε νὰ ἐρωτᾷ κανείς. Φανατισμὸς καὶ τίποτε περισσότερον.

Φυσικὰ κατόπιν ὅλων τούτων μίαν τοιαύτην στάσιν ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ περιμένῃ διὰ τὸ ἐλευθερωτικὸν κίνημα τῶν νεοτούρκων. Μετὰ δὲ τὴν προχθεσινήν μας συνεδρίασιν εἰς τὸ Θέατρον Πριντανια καὶ τὴν ἀπόφασίν μας νὰ μὴν ἐπιτραποῦν καθολοκληρίαν ὕμνοι καὶ χαιρετισμοὶ καὶ ἐπευφημίαι ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου ὑπ' οὐδενὸς αὐτοὶ ἔκαμαν μίαν διαδήλωσιν, ἣν καὶ θὰ εἴδατε ἴσως, καὶ ἐφώναζαν : Κάτω οἱ νεοτουρκοι, οἱ προδόται, ποῦ μοιράζουν τὴν Πατρίδα των μὲ τοὺς Χριστιανούς. Καλλίτερα νὰ χαθῇ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ νὰ ζήσῃ ὁ Σουλτάνος !

Ἐννοεῖται πῶς ἡ ἐπιτροπὴ τῶν νεοτούρκων, εἰς ἣν εἶχα τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύω τοὺς Ἕλληνας τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας, εἶχεν πληροφορηθῇ τὰς διαθέσεις των καὶ ἐνῷ κατ' ἀρχὰς εἶχεν ἀποφασίσῃ ν' ἀφίσῃ τὴν εἴσοδον ἐλευθέραν, τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἠναγκάσθη νὰ ἐκδώσῃ ὀνομαστικὰ μπιλιέτα διὰ νὰ τοὺς ἀποκλείσῃ ἀπὸ τὴν συνάθροισίν των. Καὶ αὐτὸ διότι δὲν ἤθελεν ἐξ αἰτίας της νὰ χυθῇ αἷμα κατὰ τὴν ἡμέραν ποῦ τόσοι λαοὶ ἐώρταζαν τὴν χαρὰν τῆς μεγάλης των ἐλευρίας ἀπὸ τὸν σατραπικὸν ζυγόν.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΔΙΑΨΕΣΣΙΣ

— Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐξεφωνήσατε τὸν λόγον σας κύριε Πορτοκάλη, περὶ τοῦ ὁποίου μοῦ εἴπατε νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω διὰ νὰ μοῦ εἰπῆτε κάτι ἰδιαίτερον ;

— Ἄ, ναί ! Εὐχαριστῶ διότι ἴσως θὰ ἐλησμόνουν. Μάλιστα. Πρόκειται δὲ περὶ τῶν γραφέντων εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα ὁ «Αἰὼν» καὶ εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς (20) 2 Αὐγούστου, ὅτι δηλαδὴ ἐγὼ ἐξεφώνησα λόγον τουρκιστὶ ὑμνήσας τὰς ἀρετὰς τοῦ Σουλτάνου κ.λ.π. Σᾶς παρακαλῶ νὰ γράψατε καὶ ἃς θεωρηθῇ αὐτὸ ὡς κατηγορηματικὴ δήλωσίς μου, ὅτι οὔτε τουρκιστὶ ὡμίλησα ποτὲ οὔτε οὐδεμίαν ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην ἐπευφημίαν ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου ἔκαμα. Αὐτὸ ἄλλως τε ἀπαγορεύεται ρητῶς ἀπὸ τὸ καταστατικόν μας καὶ ἡμεῖς ἡ ἐπιτροπὴ, εἴχομεν ἀποφασίσῃ νὰ *πατάξωμεν* ἔστω ὁποιονδήποτε, ὅστις ἤθελεν ὁμιλήσῃ ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου.

Εἶνε δὲ πολὺ λυπηρὸν πῶς εὑρίσκονται τοιαῦτα φύλλα να γραφουν τὰ ψευδέστατα πραγματα.

Καὶ ὅταν ἠθελήσαμεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἴσως καμμία ἐσφαλμένη πληροφορία ἢ τίποτε ἄλλο καὶ ὄχι κακὴ πρόθεσις ὑπάρχει ὁ κύριος Πορτοκάλης μοῦ ὑπέδειξεν τὸ φύλλον τῆς ἐφημ. «Αἰὼν» καὶ ἐπρόσθεσεν.

— «Τίποτε, τίποτε, φίλε μου. Ἐδῶ κατηγορηματικῶς γράφονται πράγματα, τὰ ὁποῖα κατηγορηματικώτατα διαψεύδω».

Εἴχαμεν ἤδη ἐγερθῇ διὰ νὰ φύγωμεν καὶ οἱ ἦχοι τοῦ πιάνου ἐγένοντο πλέον γλυκύτεροι. Ὀρθῖοι ἐσημειώσαμεν τὰ μέλη τῆς ἐν Καΐρῳ ἐπιτροπῆς τῶν Νεοτούρκων, τὰ ὁποῖα εἶνε : Πρόεδρος ὁ ἀντισυνταγματάρχης Ἰσμαὴλ Χακὶμ Μπέης, ἐπίτιμος Πρόεδρος Πρίγκηψ Χαΐνταρ, μέλη Σαραφετὶν Μπέης, Δρ Πορτοκάλης καθηγητης, Τσελαλετὶν Μπέης δικηγορος, Χανὶκ Μπέης δημοσιογράφος, Ὀβίδιας ἀντιπρόσωπος τῶν Ἑβραίων καὶ Ὀχανιὰν ἀντιπρόσωπος τῶν Ἀρμενίων, καὶ ὅταν τὸν ἐρωτήσαμεν περὶ τῆς «Ἀληθείας» ἤ; εἶνε τακτικὸς συνδρομητής.

—«Ἡ οἰκογένειά μου καὶ ἐγὼ, μᾶς εἶπεν, ἐντρυφῶμεν τακτικὰ εἰς τὴν πλουσίαν καὶ διδακτικὴν ὕλην της καὶ νὰ σᾶς πῶ ὀφείλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τοῦτο».

Εἰς τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας του ἐπροσθέσαμεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἰδικάς μας καὶ ἐφύγαμεν μὲ τὴν εὐγενεστάτην παράκλησίν του νὰ τὸν ἐνοχλῶμεν ἐλευθέρως δι' ὁποιανδήποτε πληροφορίαν θέλομεν περὶ τοῦ ζητήματος τῶν Νεοτούρκων.

RAMSIS

ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ ΣΚΟΥΠΙΖΟΥΝ ΗΜΕΙΣ ΠΛΑΚΑΚΙΑ

ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ εἰς τὴν Κων)πολιν καὶ τὴν λοιπὴν Τουρκίαν **σκουπίζουν** *τοὺς καταχραστὰς καὶ* **σαρώνουν** *τὰς ρυπαρότητας καὶ βδέλλας τῆς διοικήσεως. Ἐξυγιαίνουν καὶ ἀπολυμαίνουν τὴν ἀπέραντον ἐκείνην ἀπόζουσαν ὑπόνομον ἡ ὁποία πρὶν ἐλέγετο Τουρκικὴ Διοίκησις καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπνίγετο ἡ ζωὴ καὶ ἡ ὕπαρξις λαῶν ὁλοκλήρων. Οἱ Νεότουρκοι οὕτω ἀναδεικνύονται οἱ Ἡρακλεῖς καὶ σωτῆρες τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους. Ἐρωτῶμεν : διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κόπρον τοῦ Αἰγαίου ἡ ὁποία βρωμᾶ ὄχι ὀλιγώτερον ἀπὸ τοὺς ἀπολυμαινομένους τουρκικοὺς βόθρους δὲν θὰ εὑρεθῇ Νεοέλλην τις Ἡρακλῆς ; Ἐδῶ δὲν θὰ ἔχωμεν τὸ Νεοτουρκικὸν* **σκούπισμα,** *τὸ Νεοτουρκικὸν* **σάρωμα** *; Θὰ ἔχωμεν αἰωνίως τὸ Νεοελληνικὸν* **σκέπασμα** *; Αὐτὴν τὴν ἄτιμον Συναλλαγὴν ἡ ὁποία βουλιάζει καθ' ἡμέραν Ἔθνος καὶ Κράτος δὲν θὰ ὑψωθοῦν ἐπὶ τέλους χεῖρες δυναταὶ καὶ ἀποφασιστικαὶ αἱ ὁποῖαι νὰ τὴν πνίξουν ἀνηλεῶς ; Εἶνε γραμμένον λοιπὸν νὰ πνιγῇ μόνον εἰς αἷμα ; Δὲν βλέπουν οἱ κυβερνῆται μας καὶ οἱ σημερινοὶ καὶ οἱ μέλλοντες, Βουλὴ καὶ Στέμμα ὅτι τὸ μάτι τοῦ Λαοῦ ἀπὸ τὴν δυστυχίαν ποῦ γεννᾶ ἡ ἀνυπόφορος κακοδιοίκησις ἀρχίζει ν' ἀγριεύῃ ; Θέλετε φόρους διὰ τὰ ἑκατομμύρια τοῦ λαοφάγου προϋπολογισμοῦ σας. Ἀπὸ ποῖον λαὸν πεινῶντα καὶ δυστυχοῦντα θὰ τοὺς εἰσπράξετε ; Κυβερνῆται συνέλθετε, μὴ περιφρονῆτε τὴν Λαϊκὴν οἰμωγὴν, ἐν ὅσῳ ἀκόμη εἶνε καιρός. Παραδειγματισθῆτε ἀπὸ τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν Νεοτούρκων καὶ γίνετε καὶ σεῖς ὀλίγον Νεότοτρκοι ὄχι διὰ νὰ ἐπιβάλλετε ἀλλὰ διὰ νὰ ἐφαρμόσετε τὸ Σύνταγμα ! Ἡ πιστὴ τοῦ Συντάγματος ἐφαρμογὴ θὰ σημάνῃ τὸν θάνατον τῆς Συναλλαγῆς, ἤτοι τὸ τέλος τῆς βουλευτοκρατίας καὶ αὐλοκρατίας καὶ τοῦ ἐκφαυλισμοῦ τῶν χαρακτήρων, τὴν ἐξύψωσιν τῆς Βουλῆς εἰς προπύργιον τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, θὰ σημάνῃ τὴν ἐθνικὴν ἐλευθερίαν, τὴν λαϊκὴν ἀνακούφισιν καὶ εὐπραγίαν. Πολιτευόμενοι ὡς πολιτεύεσθε καὶ κυβερνῶντες ὡς κυβερνᾶτε — καὶ δὲν ἀπευθυνόμεθα μόνον πρὸς τὴν σημερινὴν ὑπεύθυνον Κυβέρνησιν — δὲν κάμνετε ἢ νὰ προδίδετε τὴν Πατρίδα καὶ νὰ ἀνοίγετε τὸν τάφον αὐτῆς. Θὰ ἴδωμεν μόνον ἂν ὁ λαὸς αὐτὸς θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ σᾶς βλέπει ἀπαθὴς καὶ μοιρολάτρης νὰ τοῦ ἀνοίγετε τὸν ἴδιον τάφον του καὶ δὲν θὰ σᾶς σταματήσῃ τὴν χεῖρα !*

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

—Τὰ ἐνοίκια

Ὑπεράνω τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καὶ τοῦ Συντάγματος τῶν ἀδελφῶν Ὀθωμανῶν, τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀθηναϊκὸν ζήτημα μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ εἶνε τὸ τῶν ἐνοικίων. Νὰ εἴπωμεν τὴν ἀληθειαν, φέτος μέχρις ὥρας, αἱ ἐνοικιαστήριοι σανίδες δὲν ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισίν τους παρὰ εἰς ἐλαχίστην μειοψηφίαν· καὶ ἂν τὰ πραγματα ἐξακολουθήσουν τοιουτοτρόπως προμηνύεται ὅτι φέτος περισσότερον ἀκόμη ἀπὸ **πέρυσιν** αἱ μετοικήσεις θὰ εἶνε σπανιώτεραι. Τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὴν λογικήν, ἥτις ἀρχίζει νὰ κάμῃ κατακτήσεις εἰς τὴν σκέψιν τῶν ἰδιοκτητῶν, οἱ ὁποῖοι εἶδον ὅτι τὰ μεγάλα ἐνοίκια εἶνε δυσκολοπλήρωτα καὶ ὅτι «οὐκ ἂν λάβῃς παρ' τοῦ μὴ ἔχοντος» ἀφοῦ ἡ μεσαία καὶ τρίτη τάξις κερδίζει μετὰ βίας τὰ πρὸς τὸ ζῆν· ὡς ἐκ τούτου μικρὰ ἐλάττωσις ἐπέρχεται εἰς τὰ ἐνοίκια. Φέτος ὄχι μόνον αὐξήσεις ἐνοικίων δὲν ἀπαιτοῦν, ἐκτὸς μικρῶν ἐξαιρέσεων, οἱ ἰδιοκτῆται ἀλλὰ καὶ τινες προθύμως ἐνδίδουν καὶ εἰς λογικὰς ἐλαττώσεις. Καὶ τοῦτο ὑπαγορεύει καὶ τὸ συμφέρον των, διότι μὲ τὸ ἠλεκτρικὸν καὶ τὰς ἐλαττωθείσας τιμάς του πολλοὶ θὰ σπεύσουν νὰ μετοικήσουν εἰς τὰς ἀποκέντρους συνοικίας, τὰς πλέον εὐαέρους, ὑγιεινὰς καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ἢ τὸ τρίτον εὐθυνοτέρας !

—Αἱ κατοικίαι τῶν πτωχῶν

Ἐὰν μικρέμποροι, ὑπάλληλοι δημόσιοι, ἢ ἰδιωτικοί, ἀνώτεροι ἐργάται διὰ νὰ μὴ κατοικοῦν εἰς τρώγλας πρέπει νὰ ἐξοδεύουν τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου κέρδους των (ἐνῷ τὸ τέταρτον θὰ ἦτο ἡ σωστὴ ἀναλογία), οἱ μικροὶ ἐργαται, μικροϋπάλληλοι μὲ κέρδος κατὰ μέσον ὅρον 80 δραχμῶν τὸν μῆνα, εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ζοῦν εἰς σπίτια μικρά, σκοτεινά, χωρὶς ἀέρα, ὑπὸ τοὺς χειρίστους ἀνθυγιεινοὺς ὅρους, ἐξ οὗ καὶ ἡ δυσανάλογος θνησιμότης πρὸς τὸ ὡραῖον κλίμα τῆς Ἀττικῆς. Ὑπεύθυνοι βεβαίως δὲν εἶνε οἱ ἰδιοκτῆται οἵτινες κάμνουν τὸ συμφέρον τους· τὸ πολὺ πολὺ νὰ εἶναι ὑπεύθυνοι τῆς τύχης των οἱ ἴδιοι οἱ νοικιάζοντες σπίτια, διοτι δὲν συνέρχονται εἰς συνδικᾶτον καὶ λάβουν τὰ κατάλληλα νόμιμα μέσα πρὸς ἐπίτευξιν ἐλαττώσεων. Διότι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως· ἀφοῦ πλεῖστα σπίτια ἔμειναν ἀνοίκιαστα διαρκοῦντος τοῦ ἔτους· τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει πληθώραν οἰκημάτων.

Εἶνε μόνον ἄπορον, πῶς μεταξὺ τόσων εὐεργετῶν δαπανησάντων ἑκατομμύρια διὰ σχολεῖα καὶ νοσοκομεῖα δὲν εὑρίσκεται ὁ ἀναλαμβάνων τὴν σωτηρίαν ὁλοκλήρου πληθυσμοῦ διὰ τῆς ἱδρύσεως (ἡ ὁποία ἄλλως θὰ ἦτο καὶ καρποφόρος) λαϊκῶν οἰκιῶν, εὐαέρων καὶ εἰς τιμὴν λογικὴν ἐπιτρέπουσαν εἰς τὸν πτωχὸν νὰ ἀγοράζῃ καὶ τὸ ψωμὶ τῶν τέκνων του.

– Σχολεῖα. Σπίτια. Νοσοκομεῖα

Τὸ νὰ ἐξοδεύῃ κανεὶς (ἰδιῶται ἢ Κράτος) διὰ σχολεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ὁ μικρὸς πολίτης λαμβάνει ἰδέαν τῶν κανόνων τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνου ἀξιοπρεπείας, συντελεῖ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον δυστυχῆ, ἀντιθέτως τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁ ὁποῖος εἶνε νὰ τὸν κάμῃ εὐτυχῆ. Διότι καθὼς εἶπεν εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον του ὁ γάλλος ὑπουργὸς Βριὰν εἰς συνεδρίασιν τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς εἰς ἣν προ διετίας σχεδὸν εὑρέθην παρὼν ἡ ἐκπαίδευσις χωρὶς τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς ζωῆς, δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν εἰκόνα τῆς κακομοιριᾶς του ! καὶ νὰ τὸν κάμῃ πολλάκις, κακοῦργον ἵνα εὐδαιμονῇ ὅταν δὲν τὸν ρίψῃ εἰς τὴν ἀπελπισίαν.

Τὰ δὲ Νοσοκομεῖα εἶνε πολλάκις τὸ καταφύγιον ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἔχασαν τὴν ὑγείαν των ἀπὸ τοὺς κακοὺς ὅρους τῆς κατοικίας !

Οὕτως, ἐνῷ τὸ ζήτημα τῶν ὑγιεινῶν λαϊκῶν οἰκημάτων εὑρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐφαρμογῆς ἀλλοῦ, εἰς τὸν τόπον δὲ τοῦτον ὅπου πληθύουσιν εὐτυχῶς οἱ εὐεργέται, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπος ἡ μέριμνα περὶ τῶν ὑγιεινῶν οἰκημάτων ὑπό τινος ἐξ αὐτῶν ἢ ὑπὸ κεφαλαιούχων ἑνταυτῷ καὶ εὐεργετῶν, περιοριζομένων εἰς κέρδος λογικὸν λ.χ. 4 ἢ 5 0)0.

—Τὸ οἴκημα ὡς οἰκονομικὸς καὶ ἐθνικὸς παράγων

Οἰκονομικὸς παράγων θὰ ἐγίνετο οὕτως τὸ οἴκημα διότι ἤθελε ἐλαττώσει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν Νοσοκομείων, καὶ ἐθνικὸς παράγων διότι δὲν ἤθελε καταστρέψει τὴν αἰσιοδοξίαν τὴν ὁποίαν διδάσκει τὸ σχολεῖον (καὶ ἔθνη καὶ κοινωνία ἀπαισιοδοξοῦντα δὲν προάγονται) καὶ διότι ἤθελε συντελέσει εἰς τὴν σωματικὴν εὐεξίαν τοῦ ἔθνους.

Λαμπρὸν τὸ Στάδιον διὰ τὴν δόξαν τοῦ Ἔθνους, ὡς ἀρετηρία ἐμπνευστικὴ τοῦ ἀθλητικοῦ βίου, ἀλλ' ἂν τὸ Στάδιον δίδει εἰς τὸ Ἔθνος ὁμάδα ἀθλητῶν, τὸ εὐάερον καὶ ὑγιεινὸν οἴκημα τοῦ λαοῦ παρασκευάζει ὁλόκληρον τὴν ἐπερχομένην γενεὰν μὲ ἀρτίους τοὺς πνεύμονας καὶ τὰ νεῦρα ἰσόρροπα, καὶ προλαμβάνει τὸν ἐκφυλισμὸν τῆς φυλῆς.

Ὁ Σταχυολόγος

ΟΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΗΔΕΙΑΣ

—Prière de ne pas envoyer ni fleurs ni couronnes.

Ὁσάκις εἰς πολυτελῆ κηδείαν, δαπανῶνται κάμποσαι χιλιάδες δραχμῶν εἰς στεφάνους καὶ ἄνθη, καθὼς τελευταῖα εἰς τὴν κηδείαν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Σιμοπούλου, πολλοὶ τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ κρίνουν κάπως αὐστηρῶς τὸ ἔθιμον τοῦ τιμᾶν διακεκριμένους νεκροὺς δι' ἐπικηδείους στεφάνους. Ἡ κατάκρισις, μέχρι τοῦδε τοὐλάχιστον ἐξεδηλώθη ἐπ' ἀφορμῇ μόνον τῆς χρηματικῆς δαπάνης, ἥτις λέγουν οἱ κ. κ. χρονογράφοι καὶ ἄνθρωποι πρακτικοί, θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ κάλλιον ἐὰν ἀφιεροῦτο εἰς εὐεργετικόν τινα σκοπόν.

* * *

Καὶ ἤρχισεν εὐρεῖα κάπως συζήτησις εἰς τὸν τύπον περὶ τοῦ λυσιτελοῦς τῶν στεφάνων. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ καταφορὰ αὕτη ἀποβλέπει μόνον τὰ ἐπικήδεια καὶ διόλου τὰ γαμήλια ἢ ἐπ' εὐκαιρίᾳ διαφόρων ἑορτῶν προσφερόμενα ἄνθη. Καὶ τοῦτο δι' ὃν λόγον θὰ ἴδωμεν παρακάτω.

Ἀλλὰ ἡ περὶ τῶν ἐν λόγῳ στεφάνων συζήτησις ἔσβυσε μόλις εἰς τὰ σπάργανα, τρωθεῖσαν ὑπὸ τῶν ταυτοσήμων ἐπιχειρημάτων τοῦ γνωστοῦ ἀθηναίου χρονογράφου Τιμ. Σταθ. καὶ ἄρθρου τῆς «Ἑστίας.» Τὰ ταυτόσημα ἐπιχειρήματα τῶν συναδέλφων φέρουσι εἰς τὸ ἑξῆς. Ὅτι διὰ τοῦ ἐθίμου τῶν ἐπικηδείων στεφάνων ὑποστηρίζονται ἥ τε ἀνθοκομία καὶ ἡ βιομηχανία τῶν τεχνητῶν ἀνθέων· ἐκτὸς τούτου λαμβάνει κάτι τι «ὁ παρίας ποῦ φέρει τὸν στέφανον», ὁ ἀμαξηλάτης, ὁ ἔμπορος διὰ τὴν ταινίαν καὶ ὁ καλλιγράφος. Ὁπόση ζωὴ παρεχομένη ἀπὸ τὸν θάνατον, οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ μισάνθρωπον Mors tua vita mea.

* * *

Οἱ πρακτικόνοες θὰ ἠδύναντο νὰ ἀπαντήσουν εἰς ὅλα τὰ ἀνωτέρω, ὅτι ὅπως δήποτε ἡ ὠφέλεια ἡ παρεχομένη εἰς τὰ Εὐεργετικὰ Καταστήματα, δηλαδὴ εἰς χιλιάδας πασχόντων (ἡ ὁποία ὠφέλεια ἴσως νὰ μὴ εἶναι κατωτέρα 100-150 χιλιάδων δραχμῶν τὸ ἔτος) ἀντισταθμίζει ἀρκούντως τὴν ζημίαν τῶν διαφόρων βιομηχάνων καὶ ἐμπόρων, καὶ προκειμένου, μὰ τὸν Δία, περὶ κηδειῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι τελεταὶ ἐξόχως θρησκευτικαί, ἡ δαπάνη θὰ ἦτο καὶ εὐαρεστοτέρα εἰς τὸ θεῖον, οὐχὶ μικρὰ ὠφέλεια καὶ αὐτή!

Ἡ «Ἑστία», προβλέπουσα τὸν τελευταῖον τοῦτον λογικότατον συλλογισμὸν, τὸν ἀποκρούει ἐκ τῶν προτέρων ὡς ἑξῆς περίπου. «Καὶ ποῖος ἐγγυᾶται ὅτι, ὁ δαπανῶν σήμερον 500 ἢ 1000 δραχμὰς δι' ἕνα στέφανον, δὲν ἤθελε περιορισθῆ αὔριον εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ μόνον 25 δραχμάς ;» Ἀναντιρρήτως ὅτι τοῦτο δύναται νὰ εἶναι σωστὸ διά τινας ἀλλὰ δὲν θὰ εἶναι γενικόν. Ἀπεναντίας τινὲς βλέποντες ὅτι τὸ ὑπὲρ σεβασμίου προσώπου ὕστατον ἐνθύμιόν των δύναται νὰ λάβῃ μόνιμον εὐεργετικὸν χαρακτῆρα θὰ ἐπαυξάνουν τὴν προσφοράν των, — πλεῖστοι δὲ ἄλλοι οἵτινες δὲν δύνανται νὰντιμετωπίσουν τὸ ἔξοδον 100-200 δραχμῶν καὶ ἑπομένως οὐδὲν δαπανῶσι σήμερον, θὰ ἔδιδον εὐχαρίστως ποσὸν μικρότερον, 25 ἢ ἔστω καὶ 10 δραχμῶν. Ἐν συνόλῳ, ἡ εὐεργεσία ἤθελε κερδίσει.

* * *

Ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι ἡ τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ τύπου δυσανασχέτησις διὰ τὰ δαπανώμενα εἰς τὰ ἄνθη τῶν κηδειῶν, ἔχει βαθύτερον χαρακτῆρα, ὁ ὁποῖος ἀκόμη δὲν εὗρεν εὐκαιρίαν νὰ ἐξωτερικευθῇ, ἀλλ' ὅπερ θᾶττον ἢ βράδιον θὰ ἐκδηλωθῇ ὑπὸ τῆς ὑστάτης θελήσεως ἐκείνων ἀκριβῶς, οἵτινες εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑστεροφήμου ἀνθοστολίσεως.» Ἡ δυσανασχέτησις δὲ τοῦ κοινοῦ διὰ τοὺς ἐπικηδείους στεφάνους, προέρχεται μόνον ἢ πρωτίστως ἐκ τῆς συγκρούσεως τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀνθρωπίνου ματαιοδοξίας μετὰ τοῦ τῆς σοβαρότητος ἣν συνεπιφέρει ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου. Ἰδίᾳ δὲ, δὲν σᾶς φαίνεται ἀντιφατικὴ πρὸς ὁλόκληρον βίον ἀθορύβου ἐργασίας καὶ σοβαρότητος, ὁ καρναβαλικὸς αὐτὸς καὶ σπάταλος ἐπίλογος τοῦ βίου ἀνὰ τὰς ἀγυιὰς τῶν πόλεων, παραπλεύρως τῆς κοσμίας θρησκευτικῆς τελετῆς ; Κατὰ τὴν λυπηρὰν στιγμὴν τῆς ἀπὸ τὸν κόσμον μεταστάσεως, τί συγκινητικώτερον εὐφραδέστερον ὡς τιμὴ, σεβασμὸς καὶ ἀγάπη, πρὸς ἔξοχον μέλος τῆς κοινωνίας τῆς λύπης ὁ λοκλήρου τῆς κοινωνίας ταύτης, τῆς λύπης τῶν εὐεργετιθέντων ἀσθενῶν, ἀποκλήρων καὶ θαυμαστῶν τῶν πατριωτικῶν του ἀρετῶν ;

* * *

Ὁ παρακολουθῶν τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας θὰ ἴδῃ σχεδὸν στερρεοτύπως ἀπό τινων ἐτῶν, ἀπὸ τὴν κηδείαν τοῦ Γαμβέττα ἐν Γαλλίᾳ ἂν δὲν σφάλλω, μετὰ τὴν ἀναγγελίαν μιᾶς κηδείας τὰς λέξεις «Prière de ne pas envoyer ni fleurs ni couronnnes **Παρακαλοῦμεν νὰ μὴ σταλῶσι οὔτε ἄνθη οὔτε Στέφανοι.** *Ὅτε ἐπεκράτουν τὰ καρναβάλια, αἱ πομπώδεις βασιλικαὶ παρελάσεις, εἰς τὴν φαντασμαγορίαν τῆς Ἀνατολῆς ἀκόμη, ἴσως ἡ τραγελαφικὴ προπορεία, τῶν ἀνθοστολίστων κοντῶν μὲ μεγαλειτέραν ἢ μικροτέραν καλαισθησίαν, νὰ ἦτο καὶ νὰ εἶναι ἀνεκτὴ ἀλλ' εἰς τὴν δημοκρατικήν μας ἐποχήν, καθ' ἣν ἕνας Ἐδισσων τυφλώνεται ἐξ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα, καθ' ἣν ἕνας ἄλλος ἰατρὸς βλέπει τὸ σῶμα του καταστρεφόμενον μέλος πρὸς μέλος πρὸς ἀνακάλυψιν σωτηρίου θεραπείας διὰ τοὺς ὁμοίους του, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἐπιστρέφει ἡ ἀνθρωπότης εἰς τὸ ὑπέρτατον ὡραῖον τῆς κλασικότητος, καταντῶσιν ὅλως γελοῖαι αἱ νεκρώσιμοι πομπαὶ αἱ ὁποῖαι ζητοῦν τὴν μεγαλοπρέπειαν εἰς χρυσᾶς ταινίας καὶ τεχνητὰ ἄνθη, ἰδίᾳ εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ἡ ὁποία ὑπῆρξε διδάσκαλος τῆς ἀναγεννωμένης ἀρχαίας καλαισθησίας.*

* * *

Καὶ ἡ ἀνθοκομία ;

Ὦ ! ἀλλοίμονον ἂν ἡ γλυκυτέρα τῶν καλλιεργειῶν περιμένῃ νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ ὁ ἄνθρωπος θνήσκων. Ὑπάρχουν τόσαι εὐκαιρίαι ἵνα ἐνθαρρυνθῇ. Εὐκαιρίαι ; Ἀλλ' ὁλόκληρος ὁ βίος εἶναι εὐκαιρία διὰ τὸν ἄνθρωπον ἵνα ἀγαπᾷ τὰ ἄνθη. Ἐλέχθη ὅτι ἡ πρὸς τὰ ἄνθη ἀγάπη εἶναι δεῖγμα τρυφερᾶς ψυχῆς. Καὶ εἶναι ἀληθές. Οὐδεὶς κακοῦργος ἠγάπησε τὰ ἄνθη. Αἱ οἰκίαι μας, τὰ γραφεῖα, αἱ πλατεῖαι, τὰ καταστήματα ἂς γεμίσουν τῶν τρυφερωτέρων αὐτῶν πλασμάτων τῆς φύσεως, ἂς διδάξωμεν τὰ τέκνα μας νὰ τὰ ἀγαποῦν, ἂς διδάξωμεν αὐτὰ νὰ τὰ φέρωσιν δῶρον εἰς τοὺς συγγενεῖς εἰς τοὺς διδασκάλους των. Ἂς τὰ θέσωμεν τέλος εἰς τὴν κομβιοδόχην μας.

* * *

Τὰ ἐπικήδεια ἄνθη εἶναι προωρισμένα, καὶ ἐδῶ ὅπως καὶ ἀλλαχοῦ, νὰ παρακμάσουν εἰς μεγάλην κλίμακα κατὰ τὴν σημερινήν των κατάχρησιν. Βεβαίως τῆς παρθένου καὶ τῆς Μητρὸς τὸ φέρετρον θὰ στολίσῃ πάντοτε ἓν ἄνθος τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως τὸ ὁποῖον προσέφερε ἡ συγκίνησις καὶ ἡ ἀγάπη καθὼς εἴθισται ποιητικῶς λίαν εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐπαρχίας.

Ἡ δὲ καλαισθητικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ ἐξέλιξις, ἡ ὁποία θὰ φέρῃ τὴν παρακμὴν τῶν **πρὸς τὸ θεαθεῖναι στεφάνων,** *θὰ ἀναπτύξῃ αὐτὴ καὶ θὰ ἐνισχύσῃ παρ' ἡμῖν, τὴν φιλανθίαν καὶ θὰ ἀνυψώσῃ τὴν ἀνθοκομίαν.*

Υ. Γ. Εἶχον γράψει τὰ ἀνωτέρω ὅτε ἀγγέλλεται ὁ θάνατος ἑνὸς τῶν μεγαλειτέρων συγχρόνων Ἰταλῶν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ Μαρκ ηοί ντὲ Ρουδινή.

Εἰς ἐπιστολὴν πρὸς τὴν οἰκογένειάν του ὁ μέγας πατριώτης ἔγραψε σὺν ἄλλοις.

«Παρακαλέσατε τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς νὰ μὴ κάμῃ περὶ ἐμοῦ τὸν συνήθη ἀναμνηστικὸν λόγον.

»Παρακαλέσατε τὰς Ἀρχὰς νὰ μὴ μοῦ ἀποδώσουν τὰς συνήθεις ἐπισήμους τιμάς.

»Θέλω ἡ κηδεία μου νὰ γίνῃ ἁπλουστάτη, ἀπηλλαγμένη τῶν μεγάλων πομπῶν, καθὼς καὶ τῆς ἐζητημένης μετριοφροσύνης.

Σ. Α. Ὥστε ὁ μέγας ἀνὴρ ἀποκλείει τοὺς λόγους, τὰ ἄνθη, τοὺς πυροβολισμοὺς καὶ ἐπιτρέπει λόγου χάριν τοὺς φίλους νὰ παρακολουθήσουν τὴν κηδείαν του ὡς εἰλικρινῆ ἐκδήλωσιν τῆς καρδίας, τὸ ὁποῖον τελευταῖον θὰ ἦτο μία ἐζητημένη μετριοφροσύνη ἂν ἀπηγορεύετο.

Μ. Κ.

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ*

ΗΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΪΡΟΝ

ΑΝΑ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΝΑΚΛΗ

(Ἴδε προηγούμενα εἰς τὰ φύλλα τῆς 13ης καὶ 20ῆς Ἰουλίου).

Ἐγκαταλείπομεν καὶ τὴν αἴθουσαν ταύτην διὰ νὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν κάτωθι αὐτῆς. Τὸ αὐτὸ μέγεθος, ἡ αὐτὴ πλήμμυρα φωτός. Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ τμῆμα τῆς διαλογῆς καπνοῦ (χαρμάνια), ὁ διευθύνων τὴν ἐργασίαν πραγματογνώμων (χαρμαντζῆς) κ. Ταρτσίνης, ἕνας ἀγχιθώτατος τύπος Μακεδόνος, μᾶς δίδει τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. Οἱ ἐργάται περὶ τοὺς 40 καθισμένοι ἐνώπιον λόφων ὁλοκλήρων καπνοῦ εἰς φύλλα διαλέγουσι ἕκαστον φύλλον τὸ ὁποῖον κατατάσσουσι εἰς διαφόρους ποιότητας

Οἱ σιωπηλῶς ὑπερήφανοι αὐτοὶ ἐργάται εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι προετοιμάζουν τὸν καπνὸν μὲ τὸν ὁποῖον διάφοροι ἐστεμμέναι κεφαλαὶ θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ρέμβην τῶν γλυκέων ὀνείρων των· διότι τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ἰσανακλῆ πολλὰς αὐλὰς τῶν διαφόρων τοῦ κόσμου κρατῶν προμηθεύει.

* * *

Εἰς μίαν γωνίαν τοῦ θαλάμου ὑπάρχει ἠλεκτρικὸς ἀνυψωτὴρ ὁ ὁποῖος καταβιβάζει εἰς τὰς κάτωθι εὑρισκομένας κοπτικὰς μηχανὰς τὸν ἕτοιμον πρὸς κοπὴν καπνόν.

Τοῦτο μᾶς κινεῖ τὴν περιέργειαν διὰ νὰ κατέλθωμεν καὶ θαυμάσωμεν τὰ ἀποιρόπανα αὐτὰ θηρία τὰ ὁπαῖα **κατέφαγον** *τὴν ἐογασίαν τόσων χειρῶν.*

Κατερχόμεθα.

Εἰς μίαν τῶν γωνιῶν τοῦ ἀτεράντου καὶ δροσεροῦ rez-de-chaussez δύο μικρούτσικαι μηχαναί, ἀλλὰ μὲ διαβολικὴν κινούμεναι ταχύτητα, δι' ἠλεκτρισμοῦ, συντελοῦσι τὸ τεράστιον ἔργον τῆς κοπῆς ἑκατοντάδων ὀκάδων καπνοῦ καθ' ἑκάστην, μὲ μόνην τὴν ἐπιτήρησιν δύο ἐργατῶν τοποθετούντων τὸν καπνὸν εἰς αὐτάς· πλησιάζομεν μετὰ περιεργείας καὶ ὑπὸ ποιᾶς τινος δειλίας κατεχόμενοι πρὸς τὰς μηχανὰς αὐτάς, εἶνε τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν μεγέθους καὶ σχήματος πρὸς τὰ κοινὰ χαβάνια τῶν καπνοκοπτῶν, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ἐλιγγιωδῶς ἀναβοκαταβαῖνον μαχαῖρι εἶνε τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἀξίαν των. Ἀπευθυνμάσαμεν ἐπὶ μακρὸν χωρὶς νὰ τὰ πολυκαταλαμβάνομεν τὰ θηρία αὐτὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος ἐφεῦρε πρὸς δυσιυχίαν τῶν ὁμοίων του. Φαντασθῆτε, ὅτι τὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἐξαρκοῦσι μόνον αἱ δύο αὐταὶ μηχαναὶ τώρα, ἄλλοτε ἐχρειάζοντο ἄνω τῶν 26 ἀνθρώπων ἀκριβοπληρωμένων νὰ τὴν ἐκτελέσουν, ἰδοὺ λοιπὸν 45 ἄνθρωποι, ἄνευ ἐργασίας !

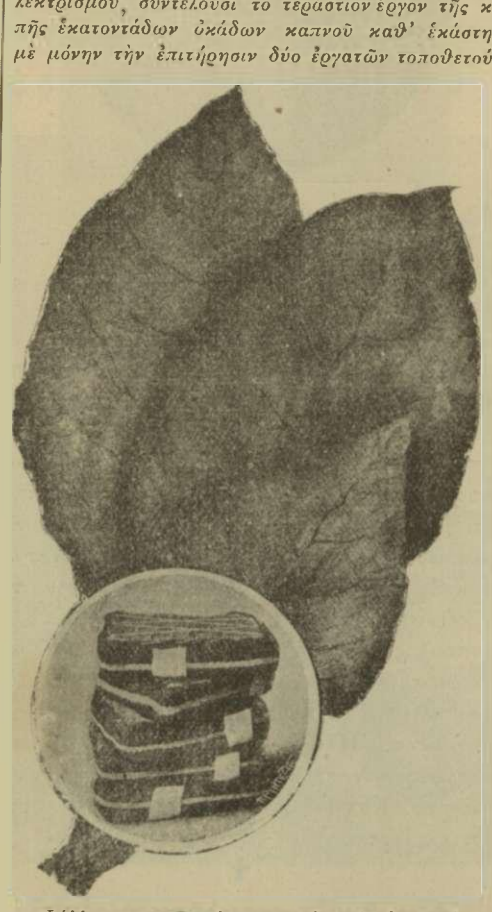

Φύλλον καπνοῦ εἰς φυσικὸν μέγεθος καὶ δέματα καπνοῦ

(Ἐκ τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ κ. Τσανακλῆ)

Καὶ αὐτὸ ἀπετέλεσε ἓν ὑπέροχον τεκμήριον **τῆς μεγάλης** τοῦ κ. **Τσανακλῆ καρδίας**, διότι μᾶς διηγήθησαν, ὅτι, ὅτε κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν μηχανῶν ἠναγκάσθη νὰ ἀπολύσῃ τινὰς τῶν καπνοκοπτῶν του, τοὺς ἀπεζημίωσε ἀδρότατα. οὕτως ὥστε νὰ μὴ στενοχωρεθοῦν διὰ τὸν μετέπειτα βίον των.

Ἀφήνεμεν καὶ τὸ τμῆμα τοῦτο συνοδευόμενοι μέχρι τῆς ἐξόδου μας ἀπὸ τὸν θόρυβον τῶν βομβουσῶν μηχανῶν, διὰ νὰ ἀνέλθωμεν εἰς τὰς πρὸς βορρᾶν αἰθούσας ἔνθα γίνεται ἡ οὐχὶ ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρουσα ἐργασία τῆς κατασκευῆς τῶν διὰ τὰ σιγαρέττα ἀπαραιτήτων κυτίων.

Τριακοντὰς ἐργατῶν ἀσχολοῦνται εἰς τὴν κοπτικὴν μηχανὴν πρὸς κοπὴν τοῦ ἀναγκαίου χάρτου καὶ ἄλλοι εἰς τὴν κυρίως κατασκευήν, (ράψιμο) ἥτις συντελεῖται δι' ἁπλουστάτης μηχανῆς κινουμένης διὰ τοῦ ποδός, εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ἐργάζονται καὶ πολλοὶ ἰθαγενεῖς ἐργάται οἱ ὁποῖοι μᾶς κυτταζουν περιέργως μὲ τὰ μεγάλα γυάλινα μάτια των καὶ ἐπιταχύνουσι δαιμονιωδῶς τὴν κίνησιν τῶν μηχανῶν των μὲ τὰ γυμνὰ μελαψὰ πόδια των, προσπαθοῦντες νὰ φανῶσιν ἐνώπιόν μας καθ' ὅλα ἀντάξιοι τῶν Εὐρωπαίων συναδέλφων των· ὁ ἐπιστάτης τοῦ τμήματος κ. Ἰωάννης Ἀπαρτόγλου τρέχει διαρκῶς ἐπάνω κάτω ἐπιβλέπων ὅλα καὶ συμβουλεύων ὅλους διὰ τὴν ὅσον ἔνεστι τελειοτέραν συντέλεσιν τῆς ἐργασίας.

* * *

Ἡ πορερχομένη ὥρα μᾶς βιάζει νὰ σπεύσωμεν διότι ἔχομεν ἀκόμα πολλὰ τοῦ ἀπεράντου ἱδρύματος νὰ ἐπισκεφθῶμεν.

Ἀνερχόμεθα πάλιν ἄλλην εὐρεῖαν μαρμαρίνην κλίμακα καὶ εὑρισκόμεθα εἰς τοὺς **κολλητάδες**, τοὺς ἐργάτας δηλαδὴ οἱ ὁποῖοι ἐνεργοῦν τὴν τόσον τεχνικὴν κόλλησιν τοῦ σιγαροχάρτου· ἤρεμος καὶ σιωπηλὴ ἐργασία ὅπως τὸ λεπτὸν κέντημα τῆς ἀθώας παρθένου, ἀλλὰ πάντοτε ἐργασία, ἐργασία σεβαστή, ἐπιβάλλουσα ὥστε σπεύδομεν νὰ ἀποχαιρετίσωμεν τὸν εὐγενῆ ἐπιστάτην κ. Χρῆστον Παπαδόπουλον, ἀφ' οὗ τὸν ἠρωτήσαμεν περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐργατῶν. Ὅπως καὶ εἰς τὰ τσιγαρέττα οὕτω καὶ ἐδῶ οἱ ἐργάται πληρώνονται κατὰ τὰς χιλιάδας τῶν κολλουμένων σιγαροχάρτων.

2 Γρόσια Διατιμήσεως ἡ χιλιάς.

* * *

Ὁ συνοδός μας κ. Μακεδὼν πάντοτε ὑποχρεωτικὸς μᾶς καταβιβάζει εἰς τὴν μεγάλην αὐλὴν ἔνθα τὸ ἐργοστάσιον τῆς παραγωγῆς τοῦ διὰ τὴν κίνησιν καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναγκαίου ἠλεκτρισμοῦ.

Ἐν αὐτῇ ὑπάρχει τοποθετημένη ἐπὶ σι-

δηροῦ πυργίσκου ὕψους ἄνω τῶν 25 μέτρων μία ἐναέριος δεξαμενή.

Ἡ Δεξαμενὴ αὕτη χρησιμεύει διὰ νὰ διοχετεύῃ τὸ ὕδωρ εἰς τοὺς ὑψηλοτέρους τοῦ κτηρίου ὀρόφους καὶ πληροῦται δι' ἠλεκτρικῆς ἀντλίας ἐκ τοῦ ὑπ' αὐτὴν φρέατος.

Εἰς ὀλίγων μέτρων ἀπ' αὐτῆς ἀπόστασιν εὑρίσκονται τὰ ἠλεκτρικὰ ἐργοστάσια, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσιν τρεῖς συνεχόμεναι αἴθουσαι.

Ἡ μία προωρισμένη διὰ τὴν κινητήριον δύναμιν περιλαμβάνει ἕνα κλίβανον πολλῶν ἵππων δυνάμεως ἡ ὁποία χρησιμεύει διὰ τὴν κίνησιν τῆς μηχανῆς, ἡ κυρίως ἠλεκτρομηχανὴ εὑρίσκεται εἰς τὴ δευτέραν καὶ μεγαλειτέραν αἴθουσαν. Καθ' ἣν ὅμως στιγμὴν τὴν ἐπεσκέφθημεν ἡμεῖς, αὕτη δὲν ἐλειτούργει, ὑπαρχούσης ἀποθηκευμένης περισσείας ἠλεκτρισμοῦ, οὔτε τὸν διευθύνοντα μηχανικὸν κ. Φιλ. Γεωργούσην εὕρομεν ἐκεῖ διὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐπεξηγήσεις.

ΧΕΟΨ

ΟΙ ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΤΡΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Μαγδαλινὴ Τομέϊ

Ἡ Τομέϊ ζῇ εἰς τὸν Δῆμον Λούκα τῆς Τοσκάνης ἐν Ἰταλίᾳ. Καὶ εἰσῆλθεν τὴν μὴν Αὐγούστου (ε.ν.) εἰς τὸ 105 ἔτος τῆς ἡλικίας της. Ἡ «Τριμπούνα» δημοσιεύει τὴν γεννητήριον πρᾶξιν τῆς γραίας.

Ἡ Τομέϊ δὲν εἶχεν ἀποκτήσει ποτὲ τέκνα. Κατεγίνετο πάντοτε εἰς τὰς ἀγροτικὰς καὶ οἰκιακὰς ἐργασίας. Τώρα εἶνε ὀλίγον τι κωφὴ καὶ ἔχει μίαν ἐλαφρὰν παράλυσιν. Τὸ πνεῦμα της εἶνε διαυγέστατον.

Ἀνδρέας Νικολάγεβιτς Σμὶθ

Ἐγεννήθη τὸ 1772 εἶνε ἄρα 136 ἐτῶν. Εἶνε ἀπόμαχος τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ. Εἶνε ὑγιέστατος τρώγει καλὰ καὶ δὲν κάμνει χρῆσιν ὀμματογυαλίων ὅταν διαβάζει.

Μιχαὴλ Σόλις

Ἀλλ' οὔτε ἡ ἡλικία τῆς Ἰταλίδος, οὔτε ἡ τοῦ Ρώσσου δύνανται νὰ συγκριθοῦν μὲ τῶν τοῦ Μιχαὴλ Σόλι ἐκ Σαλβαδὼρ περὶ τοῦ ὁποίου γράφει Ἀγγλικὴ Ἐπιθεώρησις.

Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἡλικία τοῦ Σόλις εἶνε ἀνωτέρα τῶν 180 ἐτῶν! διότι ὑπάρχει ἔγγραφον δημόσιον τοῦ 1742 φέρον τὴν ὑπογραφήν του ὁπόθεν συμπεραίνεται ὅτι τότε ἦτο νομίμου ἡλικίας.

Ἐνῷ δὲ περὶ τῆς διαίτης τῶν δύο ἄλλων δὲν μᾶς λέγουν τίποτε τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα, ἀπεναντίας μᾶς λέγουν περὶ τοῦ Σόλι ὅτι οὗτος ἀποδίδει τὴν μακροβιότητά του εἰς τὴν ἄκραν αὐτοῦ ἐγκράτειαν.

Ἀπὸ 100 χρόνια ὁ διακοσάρης τρώγει μόνον ἅπαξ τῆς ἡμέρας καὶ μετρίως μάλιστα.

Ὥστε νέα ἀπόδειξις περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ὀλιγοφαγίας περὶ ἧς πολλάκις ἐγράψαμεν εἰς τὰς στήλας μας.

Λέγομεν τέλος ὅτι ὁ Σόλις αἰσθάνεται ἀκόμη ἀρκετὰς δυνάμεις διὰ νὰ καταγίνεται εἰς τὴν κηπουρικήν.

Μόνον ἡ ἐπιδερμίς του εἶνε ὅλως ἐρρυτιδωμένη καὶ τίποτε ἄλλο δὲν προδίδει τὰ μεγάλα γηρατεῖα του.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Βασιλεῖς μηχανικοὶ σιδηροδρόμων.

Ὁ Κεδίβης ἔχει ἰδιόκτητον σιδηρόδρομον ἀπὸ τὸ Ἀνάκτορόν του ἐν Ρὰς-Ελ-Τὶν εἰς τὴν ἐξοχικήν του ἔπαυλιν ἐν Μανταζάρ. Ἡ γραμμὴ ἐννοεῖται, ὅτι εἶναι μικρὰ σχετικῶς, 10 μόνον μιλλίων ἀλλ' ἀρκεῖ ἵνα καταστήσῃ εὐτυχῆ τὸν Κεδίβην ὁ ὁποῖος ἀρέσκεται νὰ τὴν διευθύνῃ, ὁ ἴδιος. Ὁ Κεδίβης ἐνδιαφέρεται ἰδιαζόντως εἰς τὰ σιδηροδρομικὰ καὶ τελευταῖα εἰς τὸ ταξείδιόν του ἐν Γαλλίᾳ, ἔλαβε θέσιν πλησίον τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὸ τραῖνο ἐξ πρὲς ἀπὸ Καλαὶ εἰς Ἀμιένς.

Καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας πρὸ τοῦ ὑπανδρευθῇ ἐταξείδευε πάντα εἰς τὴν θέσιν τοῦ μηχανικοῦ καὶ ἐλάμβανε μαθήματα διὰ νὰ διευθύνῃ σιδηρόδρομον. Καὶ ἀπέβη τόσον ἐπιτήδειος ὥστε πολλάκις ὡδήγει μόνος τὴν μητέρα του καὶ τὰς ἀδελφάς του.

Τρίτος βασιλικὸς σιδηροδρομικὸς εἶναι ὁ Φερδινάνδος τῆς Βουλγαρίας. Πρό τινος μόλις διηύθηνεν μόνος του, πλησίον τοῦ τακτικοῦ μηχανικοῦ, τὸ τραῖνο τὸ ἀπὸ Ἀμπεβίλλ μέχρι Παρισίων.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΓΑΡΕΦΗ

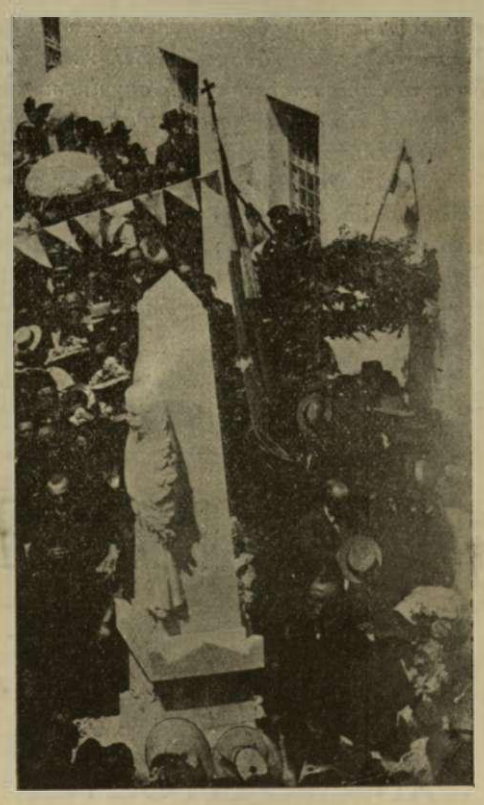

Τὸ μνημεῖον τοῦ Γαρέφη μετὰ τ' ἀποκαλυπτήρια

Αἱ ἄβραι δεσποινίδες τῶν Μηλεῶν, αἱ ὁποῖαι διεξήγαγον τὴν Λαχειοφόρον ἀγοράν.

Ὡς προηγγείλαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς μαρμαρίνης προτομῆς τοῦ ἥρως Κώστα Γαρέφη ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὰς Μηλέας τοῦ Βόλου κατ' ἐξοχὴν συγκινητικὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς καὶ ἐν μέσῳ χιλιάδων κόσμου συρρεύσαντος ἐκ Βόλου καὶ ἐξ ὅλου τοῦ Πηλίου. Ἡ ἑορτὴ ἦτο μία ἀποθέωσις τοῦ τιμημένου τέκνου τοῦ Πηλίου, ἐνδόξου τῆς Μακεδονίας ὁπλαρχηγοῦ. Παρέστησαν δὲ κατ' αὐτὴν βαρυαλγεῖς ἀλλὰ καὶ ὑπερήφανοι οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Γαρέφη καὶ ὁ παλαίμαχος ὁπλαρχηγὸς τῆς Θεσσ. ἐπαναστάσεως θεῖος του Κ. Γαρέφης. Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἣν ἐτέλεσε μετὰ πολλῶν ἱερέων ὁ ἐκ Βόλου ἐπίτηδες ἐλθων Γεν. Ἐπίτροπος τοῦ ἀπουσιάζοντος Σεβ. ἐπισκόπου Δημητριάδος αἰδ.κ. Ἀτέσης μετὰ τοῦ ἐκ Βόλου ἐπίσης ἱερέως κ. Δήμα καὶ τοῦ ἱεροδ. κ. Ἀτέση γραμματέως τῆς ἐπισκοπῆς ὁ κ. Δ. Φιλιππίδης, ἐκ τῶν μελῶν τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ἐξεφώνησεν ἐμπνευσμένον λόγον παραδίδω εἰς τὸν κ. Δήμαρχον τὸ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Δημ. Σχολείου ἐγερθὲν λευκὸν μνημεῖον. Ὁ Δήμαρχος κ. Κ. Φιλιππίδης δι' ὀλίγων ἀλλὰ πατριωτικῶν λόγων ἀπαντήσας ἀπεκάλυψε τὴν ἀρρενωπὴν τοῦ Γαρέφη μορφὴν ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας, τὰ χειροκροτήματα καὶ τὴν συγκίνησιν τῆς πυκνῆς ὁμιγύρεως. Ἔπλεξαν κατόπιν τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἥρως ὁ Σχολάρχης κ. Σταγόπουλος, ὁ κ. Ἀργ. Φιλιππίδης καὶ ὡραῖον ποίημα ἀπήγγειλε ἡ Δὶς Βαρλαμίδου. Μεθ' ὃ ὁ διδάσκαλος Καλῶν Νερῶν κ. Ἀγησ. Ἠλιόπουλος ἀπήγγειλε τὸ δημοσιευόμενον ποίημα, κατασυγκινήσας τοὺς πάντας. Καὶ ἔληξεν οὕτως ἡ ἀλησμόνητος ἐθνικὴ ἑορτή.

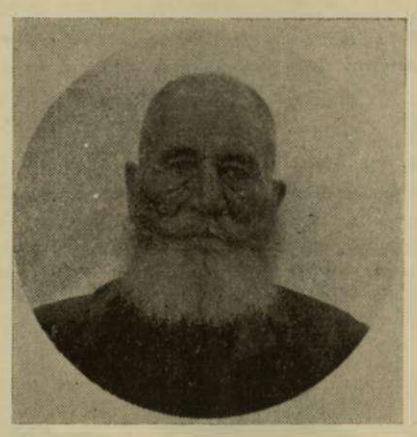

ΔΗΜ. ΓΑΡΕΦΗΣ
Ὁ πατὴρ τοῦ ἥρως Κ. Γαρέφη

⚜

Ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων εἶνε οἱ ἀποτελέσαντες τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν οἱ καὶ σχόντες τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως τοῦ μνημείου κ. κ. Ἰω. Γουργιώτης, Δ. Καβούρας, Δ. Φιλιππίδης ὡς καὶ ὁ κ. Μιχ. Νικατσιός, ἅπαντες μετὰ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐργασθέντες νὰ φέρωσιν τόσον αἰσίως καὶ τιμητικῶς εἰς πέρας μίαν εὐγενῆ καὶ ἱερὰν ἰδέαν. Ἐπίσης εἰς τὴν τελετὴν παρέστη ὁ ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύων τὴν Κοινότητα τῶν Μηλεῶν ὡς Πρόεδρος αὐτῆς κ. Θεοδ. Βασιλειάδης μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν.

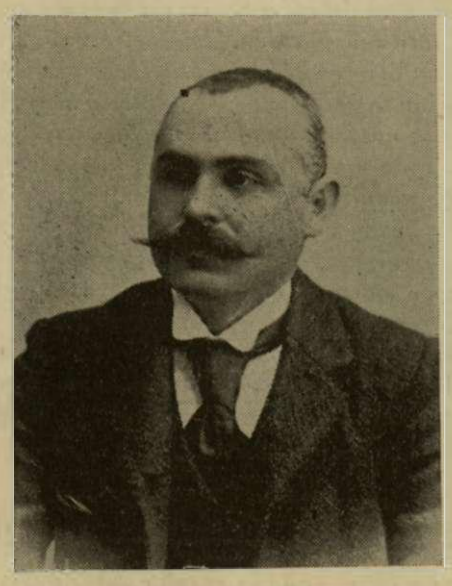

ΚΩΝΣΤ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
Ὁ ρέκτης δήμαρχος Μηλεῶν, πρώην βουλευτὴς

Τὸ μνημεῖον ἐξετελέσθη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας ὑπὸ νεαροῦ ἀλλ' ἐμπνευσμένου καὶ ἐνθουσιώδους γλύπτου τοῦ Τηνίου καλλιτέχνου κ. Δ. Βούλγαρη ἀποφοίτου τοῦ Πολυτεχνείου δυνηθέντος ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ ψυχρὸν μάρμαρον ὅλην τὴν ζωὴν καὶ τὸ μένος τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἥρως Γαρέφη. Ἐδέχθη ὅλων τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια διὰ τὸ πρῶτον, τὸ παρθενικόν, τοῦτο ἔργον του.

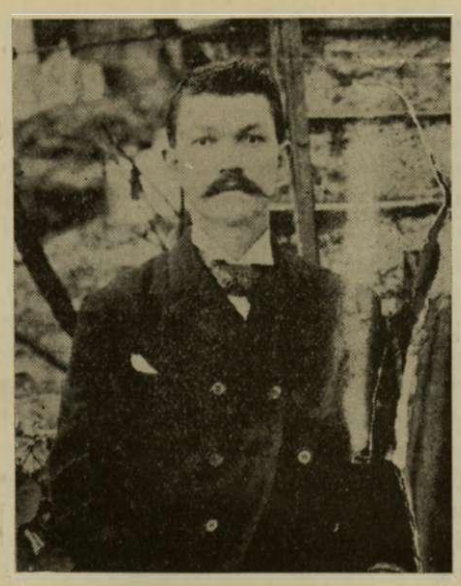

ΘΕΟΔ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ
Ὁ συμπαθὴς Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μηλεῶν

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῶν ἀποκαλυπτηρίων εἰς τὰς δροσολούστους Μηλέας καὶ ἄλλη εὐγενὴς ἰδέα ἐπραγματοποιεῖτο. Πρωτοβουλίᾳ τοῦ «Ὁμίλου Φιλέργων Μηλεῶν» διωργανοῦτο λαχειοφόρος ἀγορὰ μετὰ λαχνῶν, ἃς τὸ προϊὸν ἤθελε προστεθῇ εἰς τοὺς συλλεγομένους ἐράνους πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντων εἰς τοὺς ἐκ Μηλεῶν ἀοιδίμους τοῦ Γένους διδασκάλους Κωνσταντᾶν Φιλιππίδην καὶ Γαζῆν. Τὴν διεξαγωγὴν τῆς λαχειοφόρου ἀγορᾶς διεξήγαγον μετὰ περισσῆς ἐπιτυχίας καὶ χάριτος ἄβραι τῶν Μηλεῶν νεάνιδες αἱ δεσποινίδες, Α. Φιλιππίδη, Χ. Βαρλαμίδη, Ἀρ. Παπαδοπούλου, Ἀν. Χρυσοχοΐδου, Κ. Μουμουτζῆ, Ἀρ. Γαρέφη, Μ. Οἰκονόμου, Χρ. Γουργιώτη, Κ. Γαζῆ, Α. Κόντου καὶ Κ. Παπαϊωάννου. Ἡ «Ἀλήθεια» συγχαίρει θερμῶς. Εἰς δὲ τὸν δήμαρχον κ. Φιλιππίδην πρόεδρον τῆς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου ἐπιτροπῆς ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ αὐτῆς μέλη ὀφείλονται εἰλικρινεῖς ἔπαινοι.

ΙΩΑΝΝ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
Ὁ γλύπτης τῆς προτομῆς τοῦ Γαρέφη

ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΓΑΡΕΦΗ

[Κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων]

Δὲν εἶνε μάρμαρο ψυχρὸ ὅ,τι θωροῦμ' ἐμπρός μας,
σὰν κάποιο φάντασμα γλυκὸ ποῦ πλάσσει τ' ὄ-
[νειρό μας...
Οὔτε λιθάρι ἀμίλητο καὶ πέτρα ριζωμμένη,
εἶνε καρδιὰ ἀθάνατη κι' ἀντρειὰ μαρμαρωμένη!

Δὲν εἶνε πλάσμα ἀνθρώπινο ἡ ὠμορφιὰ καὶ ἡ χάρι
ποῦ στέκεται περήφανα· εἶνε προσκυνητάρι
σεμνὸ καὶ ἅγιο εἰκόνισμα ἀπ' ἄλλον Παρθενῶνα!
Ἀπὸ τὰ χρόνια τὰ παλὴ κι' ἀπ' τὸν χρυσὸν αἰῶνα
ἡ δόξα μᾶς θυμήθηκε.. μὲ τ' ἅγια της τὰ χέρια
ἐπῆρε λάμψι κι' ὠμορφιὰ ἀπ' τοῦ Οὐραιοῦ τ' ἀστέρια.
Κι' ἀπὸ τὴ δοξασμένη γῆ συντρίμματα καὶ σκόνη
κι' ἔπλασε ἄγαλμα, βωμό, σ' ἄλλον Κολοκοτρώνη!
Ἔσχισ' ἀγέρα καὶ φωτιά, βροντὲς καπνοὺς καὶ νέφη
γιὰ ν' ἀναστήσῃ σήμερα τὸν Κώστα τὸν Γαρέφη!

Δὲν τὸν ἐδέχτηκε στεριὰ κι' ἀραχνιασμένο χῶμα,
δὲν τὸν ἐσκέπασε κλαρί, οὔτε βουνὸ ἀκόμα,
οὔτε ἡ γαλάζια θάλασσα μέσ' τ' ἄγρια κύματά της.
Ἡ δόξα τὸν ἀγκάλιασε, τὸν πῆρε στὰ φτερά της
στὸν κόσμο τὸν ἐγύρισε νὰ δείξῃ τὴν ἀντρειά του,
τὴ στοιχειωμένη του καρδιὰ καὶ τὴν παλληκαριά του,
τὴν ὠμορφή του λεβεντιὰ, τ' ἀλώγιστά του στήθη,

καὶ τώρα τὸν ξανάφερε στὸν τόπο π' ἐγεννήθη.
Ἔβαλε τὴν ἀγάπη μας θρόνο γιὰ νὰ τὸν στήσῃ
αἰώνια ὁλόρθος νὰ σταθῇ χίλιες φορὲς νὰ ζήσῃ.

Φέρετε δάφνινα κλαριὰ χλωρὰ καὶ φουντωμένα,
τριαντάφυλλα καὶ πασχαλιὲς καὶ κρῖνα μυρωμένα,
μυρτιὲς ἀπὸ τὸν Ὄλυμπο καὶ δάφνες τοῦ Μοισόβου,
φέρετε κι' ἀγριολούλουδα τοῦ δόλιου Μεριχόβου,
ποῦ χάσανε τὸ μύρο τους κι' ἔχουν καϋμὸ καὶ λαύρα,
γιατὶ ἤπιαν καὶ ποτίσθησαν τὸ αἷμά του τὰ μαῦρα.
Πλέξετε χίλια στέφανα μὲ χίλια δυὸ κλωνάρια
μ' ὅσα λουλούδια μοιάζουνε σὲ τέτοια καλληκάρια.

Ἄκου καὶ σύ, λεβέντη μου, τοῦ κόσμου τὴν ἀντάρα,
ποῦ σὲ γιορτάζει σήμερα μὲ πόνο καὶ λαχτάρα.
Νοιῶσε καὶ σὺ στὰ στήθη σου τὴν ἅγια ἀνατριχίλα
ποῦ νοιώθ υμε κι' ἐμεῖς γιὰ σέ, κι' ἀνάζησε καὶ μίλα!!
Κάθε σου βλέμμα ὁλόλευκο, γαλήνιο λαμπυρίζει
καὶ γύρω σου ἀναλαμπὲς κι' ὀνείρατα σκορπίζει.
Μὰ κάπου κάπου ἀνήσυχο ἀνάβει καὶ βουρκώνει
Σὰν ποιὰ λαχτάρα ἀπόκρυφη τὰ στήθη σου φου-
[σκώνει;

Ποῦ θέλεις, Κώστα μου νὰ πᾷς; καὶ ποῦ νὰ
[περπατήσῃς;
Ὁ Λούκας δὲν διαβαίνει ἐδῶ καρτέρι νὰ τοῦ στήσῃς.
Μαρμαρωμένη λεβεντιά! γαλάναψε καὶ στάσου
δὲν εἶνε δῶ βουλγάρικες σκηνὲς τοῦ Καρατάσου!
Ἐκεῖνοι ἐλυώσαν ἄταφοι καὶ σὺ γοργὰ ἀναστήθης
τόσον καιρὸ μᾶς ἔλειψες καὶ τώρα μᾶς θυμήθης!

Στάσου νὰ λάμψῃ ἡ νειότη σου, τ' ἀνδρεῖο μέτωπό
[σου
γιατὶ ἔχει χρόνια νὰ σὲ ἰδῇ τὸ μαῦρο τὸ χωριό σου.
Ὁ γέρος ὁ πατέρας σου σκύβει νὰ προσκυνήσῃ
τὸ γυιό του, ποῦ μαρμάρωσε, πρὸ τοῦ νὰ ξεψυχήσῃ!
Τί ἄλλο θέλεις, Κώστα μου; καὶ τί ζητᾶς ἀκόμα;
ποιὰ σκέψι σοῦ κρατεῖ τὸ νοῦ; καὶ ποιὸς καϋμὸς
[τὸ στόμα;

Μὴ θέλεις Κώστα νὰ διαβῆς τὰ σύνορα καὶ πάλι,
ποῦ κεῖθε πέρα Λευτεριὰ κάποια γιορτάζουν ἄλλη;
Δὲν εἶνε κείν' ἡ Λευτεριά, ποῦ σ' Ἕλληνας ταιριάζει
φέγγει τὸ μισοφέγγαρο κι' ἀκόμα τὴ χλωμιάζει
κι' ἀπὸ τοῦ Κρούμμου τὴ γεννὰ τὴν ἄπιστη, δει-
[λιάζει.
Ποιὸς ἄλλος μυστικὸς παλμὸς τὰ στήθη σου σπαράζει

Γιατὶ νὰ στέκῃς ἄγρυπνος καὶ δὲν ἀποκοιμιέσαι;
ξέρω τί ὄνειρα θὰ ἰδῇς καὶ τί θὰ συλλογιέσαι,
ποιὸν τρέφεις μέσα σου σκοπό, καὶ ποιὸν καιρὸ
[προσμένεις
ξέρω τί θέλεις.. τί ζητᾶς.. καὶ τί ἄλλο περιμένεις!

Θέλεις μιὰ μέρα ν' ἀκουσθῇ ἀπ' τὲς κορφὲς τοῦ
[Αἵμου
κάποιου ὀλέθρου σάλπισμα κι' ἀντάρα τοῦ πολέμου
τότες καὶ σὺ νὰ πεταχτῇς ν' ἁρπάξῃς τὸ ντουφέκι.
Κάθε σου βῆμα νὰ γινῇ βροντὴ κι' ἀστροπελέκι
Νὰ σπείρῃς τὴν καταστροφὴ τὸ χαλασμό, τὸν
[τρόμο
ὡς ποῦ νὰ βρῇς τὴ Λευτεριὰ στὸ φοβερό σου δρόμο!

Μαρμαρωμένε μ' ἀρχηγέ! σ' ἐκεῖν' τὴν ἅγια μέρα
θ' ἀναστηθῇς ὁλόσωμος κι' ὁλόλαμπρος κεῖ πέρα
στοὺς φίλους μας προσκύνημα, καὶ στοὺς ἐχθροὺς
[τρομάρα
καὶ στοὺς Βουλγάρους φόβητρο, ἀνάθεμα κατάρα!!

ΑΓΗΣ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

—Γιγαντιαία μηλέα.

Ἡ μεγαλειτέρα μηλέα τοῦ κόσμου εὑρίσκεται ὡς φαίνεται, ἐν Κονσεκτικοὺτ, διότι λέγεται ὅτι πρέπει νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 290 ἐτῶν.

Τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς μηλέας εἶνε τὸ ἑξῆς ὅτι ἔχει 8 μεγάλους κλάδους ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πέντε παράγουν καρποὺς τὸ ἓν ἔτος, καὶ οἱ τρεῖς ἄλλοι κλάδοι τὸ ἑπόμενον ἔτος.

Ὁ κορμός της ἔχει πέντε καὶ ἥμισυ μέτρα περιφέρειαν. Ἔχει ὕψος 25 μέτρων καὶ τὸ φύλλωμα κάμνει σκιὰν 40 μέτρων διαμέτρου. Κατὰ μέσον ὅρον ἡ μηλέα αὐτὴ παράγει 55 ἑκατόλιτρα μῆλα κατ' ἔτος (περίπου 5 000 ὀκάδας). Ὥστε μὲ μία δεκαριὰ τέτοια δένδρα μπορεῖ νὰ ζῇ κανεὶς ἀνέτως χωρὶς καμμίαν ἄλλην ἐργασίαν.

ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

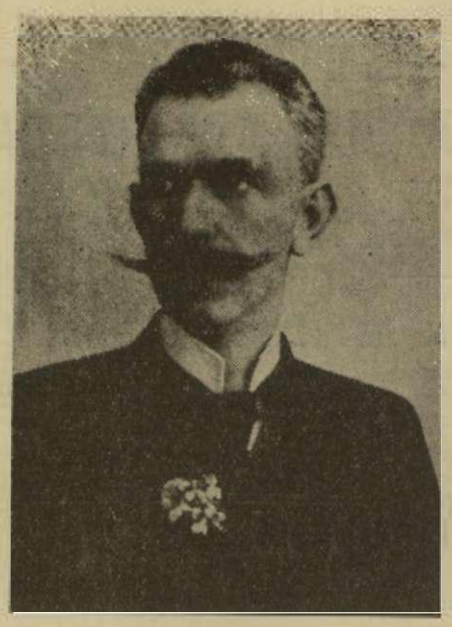

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ Αὐτοκτονήσας δικηγόρος καὶ Δημοτικὸς Σύμβουλος Πατρῶν.

Ἡ κηδεία τοῦ αὐτόχειρος ἀπὸ τὸν Ναΐσκον τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν.

Ἡ ὑπὸ δραματικωτάτας περιστάσεις γενομένη αὐτοκτονία διακεκριμένου καὶ δημοφιλοῦς μέλους τῆς Πατραϊκῆς κοινωνίας ἐκ τοῦ ἐξώστου τοῦ ἐνταῦθα ξενοδοχείου «Ἑρμῆς» τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἐπροξένησε ζωηρὰν συγκίνησιν ἐν Ἀθήναις, εἰλικρινῆ δὲ καὶ πάνδημον θλῖψιν ἐν Πάτραις ἔνθα ὁ ἀτυχὴς Νικόλαος Διαμαντόπουλος ἐκ τῶν μᾶλλον ἐγκρίτων δικηγόρων, ἀπήλαυε γενικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀμερίστου ὑπολήψεως ἐκλεγόμενος ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς περιόδους δημοτικὸς Σύμβουλος. Ὁ αὐτόχειρ ἦτο μόλις 40 ἐτῶν, ἔπασχε δὲ ἀπὸ ὀξεῖαν νευρασθένειαν. Μόλις εἶχεν ἔλθει ἐκ τῶν λουτρῶν Αἰδηψοῦ καὶ κατέλυσεν εἰς τὸν «Ἑρμῆν» ὅπου κληθεὶς τὸν ἐπεσκέφθη ὁ ἰατρὸς κ. Μιταυτσῆς παρουσίᾳ ἑνὸς φίλου του· τὴν στιγμὴν ὅμως καθ' ἣν ὁ ἰατρὸς ἐπλησίαζε κηρίον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς ἐξέτασιν ὁ Διαμαντόπουλος ἔξαλλος ὥρμησεν πρὸς τὸν ἐξώστην ἀφοῦ ὑπερεπήδησεν τὸν πρὸ αὐτοῦ καναπὲν καὶ κατερρίφθη κάτω εἰς τὴν ὁδὸν ἀφοῦ μάτην ὁ φίλος του σπεύσας ἔντρομος προσεπάθησεν νὰ τὸν συγκρατήσῃ ἀπὸ τῶν ποδῶν πίπτοντα. Ἡ «Ἀλήθεια» μετὰ τοῦ ἐν Πάτραις ἀντιπροσώπου τῆς κ. Π. Πανουργιᾶ, συμμεριζόμενοι τὸ γενικὸν πένθος διαβιβάζουν θερμὰ συλληπητήρια πρὸς τὴν τόσον δεινῶς τρωθεῖσαν οἰκογένειαν Διαμαντοπούλου.

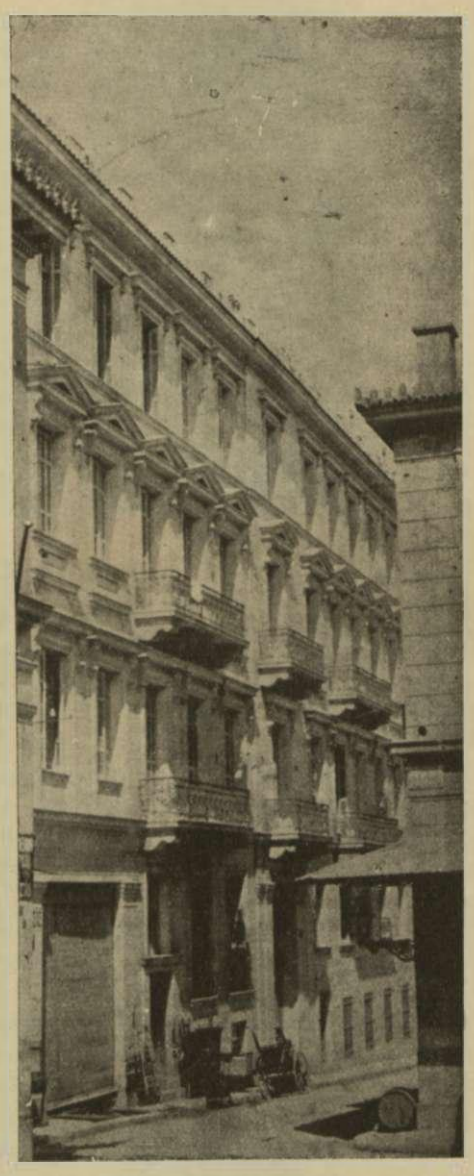

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ο "ΕΡΜΗΣ.,
(Πρόσοψις πρὸς τὴν ὁδὸν Γλάδστωνος)
(Φωτογρ. ληφθεῖσα μετὰ τὴν αὐτοκτονίαν).

Ἐκ τοῦ πρὸς ἀριστερὰ πρώτου ἐξώστου τοῦ 2ου ὀρόφου τοῦ ὁποίου κατεκρημνίσθη (ὕψος 10 μέτρων) ὁ ἀτυχὴς Διαμαντόπουλος καταπεσὼν παρὰ τὸ μικρὸν ἀμαξάκι εἰς τὸ χεῖλος τῆς ὁδοῦ.

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

— Δῆμοι ἀποφασίσαντες τὴν οἰκοδόμησιν λαϊκῶν οἰκημάτων.

Εἰς ἄλλην στήλην γίνεται λόγος περὶ τῶν λαϊκῶν οἰκημάτων. Εἰς τὸ Παρίσι οἱ Βαρῶνοι Ρότσιλδ ἐδώρησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὴν Κυβέρνησιν 10 ἑκατομμύρια καὶ τὰ οἰκήματα κτίζονται. Ἀλλοῦ ὅπως ἐν Μιλάνῳ καὶ Ρώμῃ, οἱ Δῆμοι αὐτοὶ ἀναλαμβάνουν τὴν οἰκοδόμησιν ταύτην θεωροῦντες αὐτὴν ὡς καθῆκον των.

Ὁ δῆμος Ρώμης πρόκειται νὰ συνάψῃ διὰ τοῦτο δάνειον 5 ἑκατομμυρίων φράγκων. Ὥστε, μελετήσατε τὸ ζήτημα κύριοι παρ' ἡμῖν κοινωνιολόγοι.

—Τὸ Σύνταγμα καὶ αἱ Χανούμισσαι.

Αἱ χανούμισσαι τῆς Θεσσαλονίκης συνῆλθον ζητοῦσαι τὴν κατάργησιν τοῦ χαρομίου καὶ τοῦ γιασμακίου. Τὸ κίνημα τῶν Νεοτούρκων δὲν θὰ ἦτο ὄντως πλῆρες ἐὰν δὲν συνωδεύετο ἀπὸ τὴν διεκδίκησιν τῆς ἀνθρωπίνου ἐλευθερίας ὑπὸ τῆς ὀθωμανίδος γυναικός, διότι μία κοινωνία εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἕτερον ἥμισυ θὰ ἔστεργεν τὴν θηριοτροφικὴν δίαιταν τοῦ γυναικωνίτου, δὲν θὰ ἦτο ὥριμος διὰ τὰς νεωτέρας συνταγματικὰς ἐλευθερίας. Διὰ τοῦτο τὸ κίνημα τῶν ὀθωμανίδων τῆς Θεσσαλονίκης θὰ ἔχῃ ἀναμφιβόλως συνέχειαν εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Τουρκίας καὶ θέλει ἐνισχυθῆ.

—Σωφραγίσται καὶ Χανούμισσαι

Συνάδελφοί τινες ἔκαμαν παραλληλισμὸν μεταξὺ τοῦ κινήματος τῶν Σωφραγιστῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ τῶν Ὀθωμανίδων. Σύγκρισις δὲν χωρεῖ. Αἱ μὲν πρῶται ζητοῦν τὰς πολιτικὰς ἴσας μὲ τοὺς ἄνδρας ἐλευθερίας, ἐνῷ αἱ ὀθωμανίδες ζητοῦν μόνον τὴν

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ *(Μπεὰς Κουλὲ)*
Ὁ δωρηθεὶς μετὰ τοῦ Δημ. Κήπου ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸ κομιτάτον τῶν Νεοτούρκων ὅπου παρετέθη γεῦμα εἰς τοὺς Θεσσαλοὺς ἐκδρομεῖς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ *[Ἀρματωλικαὶ ἀναμνήσεις]*

Ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν πανήγυριν τοῦ Ἁγίου Συμεῶνος τοῦ Μεσολογγίου
Περὶ ἧς ἐγράφομεν εἰς τὸ φύλλον τῆς 13 Ἰουλίου. Ὁ Σάββας Στουρνάρας φημισμένος πανηγυριστὴς εἶνε ὁ καθήμενος 2ος ἐξ ἀριστερῶν μετὰ τοῦ υἱοῦ του Συμεῶνος. Χαμαὶ δὲ ἐξηπλωμένος ὁ Λάμπρος Πανίδας. *(Φωτογρ. Ι. Χρασανθακοπούλου)*

κατάργησιν τῆς ἀναξιοπρεποῦς δουλείας τοῦ χαρεμίου.

Τοῦτο δὲν ἐμποδίζει ὅμως, ὅτι αἱ ὀθωμανίδες εὑρισκόμεναι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶν χειραφετήσεων, πιθανὸν νὰ προχωρήσουν καὶ λίγο πάρα πέρα καὶ ἐγκαινιάσουν τὴν διεκδίκησιν τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, πρὸ πολλῶν ἄλλων χωρῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν χαρέμια.

Ἀκριβῶς καθὼς ἐν Ρωσσία, οἱ προλετάριοι τελευταῖοι εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, ἔφερον τοῦτον ταυτοχρόνως εἰς τὸ οἰκονομικὸν πεδίον καὶ οὕτως, ἡ οἰκονομικὴ μεταρρύθμισις ἐν Ρωσσίᾳ πολὺ πιθανὸν νὰ συντελεσθῇ πολὺ πρότερον ἄλλων πολιτισμένων χωρῶν.

— Σύλλογος Λουκούλλων.

Μεταξὺ τῶν πολυπληθῶν σωματείων τῆς Νέας Ὑόρκης ὑπάρχει καὶ «Σύλλογος Λουκούλλων». Τὰ μέλη του, μᾶς λέγει ἰταλικὴ ἐφημερίς, ἀνήκουσιν ὅλα εἰς τὴν τάξιν τῶν δισεκατομμυριούχων. Οἱ ἄλλοι θνητοὶ ἀποκλείονται... ὄχι ἀπὸ τὸν κανονισμὸν ἀλλὰ ἀπὸ τὸ τιμολόγιον.

Τὸ τελευταῖον γεῦμά των περιεῖχεν δώδεκα φαγητὰ πρὸς φρ. 125 ἕκαστον. Σύνολον 1500 φράγκα τὸ γεῦμα δι' ἕκαστον ἄτομον.

Μὲ τὸ ἄνω ποσὸν ζῇ ἐν ἔτος ὁλόκληρον, μία ὁλόκληρος οἰκογένεια τῆς μεσαίας τάξεως!

Οἱ Λούκουλλοι τῆς Ἀμερικῆς ἀγνοοῦν καὶ τὴν ὠφέλειαν τῆς ὀλιγοφαγίας καὶ ὅτι τὸ καλλίτερον ἄρτυμα εἶναι ἡ ὄρεξις, καθὼς οἱ πλεῖστοι τῶν πλουσίων.

— Ὁ Σοσιαλισμὸς ἐν πράξει.

Αἱ θεωρίαι τοῦ σοσιαλισμοῦ δὲν εἶναι καὶ ὅλως οὐτοπία καθὼς φαίνεται, ἀφοῦ ἐφαρμόζεται κατὰ μέτρον εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρώπης (διότι τί ἄλλο εἶναι εἰμὴ ἀρχὴ ἐφαρμογῆς τῆς θεωρίας, τὰ δημοτικὰ ἀρτοποιεῖα καὶ τὰ λαϊκὰ οἰκήματα;) καὶ ἐν συνόλῳ εἰς ἄλλας πόλεις. Οὕτως, ἐν Χάστιγγ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὄχι μόνον τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς, τὸ νερό, ὁ τηλέγραφος ἀνήκουσιν εἰς τὸν δῆμον, ἀλλὰ καὶ αἱ οἰκίαι. Νομίσματα δὲν ἔχουν καὶ αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς διαφόρους ἐργασίας τῶν δημοτῶν γίνονται ὑπὸ τοῦ σοσιαλιστικοῦ ἐκείνου δήμου ἐν εἴδει, διὰ παροχῆς κατοικίας ἐνδυμάτων, τροφῆς. Ἐννοεῖται ὅτι θὰ ἔχει ληφθῆ πρόνοια καὶ διὰ κέντρα ἀναψυχῆς. Ἐκτὸς τοῦ Χάστιγγ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοῦ μικρὰ κέντρα τὰ ὁποῖα ζοῦν σοσιαλιστικῶς.

— Τὸ ἀερόστατον τοῦ Ζεππελίν.

Μετὰ 37 ἐτῶν ἐργασίαν ὀγδοηκοντούτης περίπου, ὁ μεγαλοφυὴς Ζεππελὶν ἐνόμιζεν ὅτι εἶδεν τέλος τὸ ἔργον του στεφθὲν ὑπὸ ἐπιτυχίας, καὶ ὅτι τὸ πηδαλιουχούμενον ἀεροστατόν του θὰ ἠδύνατο θριαμβευτικῶς νὰ κάμῃ τὸ 24ωρον ἀνενόχλητον ταξείδιον. Καὶ θὰ τὸ κατώρθωνεν χωρὶς τὴν θύελλαν ἡ ὁποῖα μετὰ πολύωρον ταξείδιον τοῦ ἀεροστάτου προσέβαλε τὸ μηχάνημα καὶ τὸ κατέφλεξε. Ὁ Ζαππελὶν ἔκλαυσε καὶ ἡ Γερμανία ὅλη εἰς ὀλίγην ὥραν συνέλεξε περὶ τὰ 3,000,000 φράγκων ἵνα δείξῃ τὴν ἐμπιστοσύνην της εἰς τὸν ἀτυχήσαντα μέγαν ἐφευρέτην.

Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ζεππελὶν, τετέλεσθαι πλέον διὰ τὸ ἀερόστατον, ὅπως νομίζουν τινὲς ἀπαισιοδοξοῦντες;

Δὲν φαίνεται πιθανόν. Μέχρι τοῦδε τὸ πρόβλημα περὶ τοῦ ὁποίου κατέγιναν οἱ ἀεροπόροι ἦτο τὸ τοῦ πηδαλίου, καὶ παρημέλησαν πάντα τὰ ἄλλα καὶ τὰ τῶν ἐνδεχομένων μεταιωρολογικῶν δυσχερειῶν. Τώρα ὅτε τὸ πηδάλιον εὑρέθη, ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ τέχνη θὰ λύσουν καὶ τὰ ἄλλα ζητήματα, οὕτως ὥστε ἡ ἀεροπλοΐα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν χωρὶς ἰδιαιτέρους κινδύνους.

Ο ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΟΣ

— Ἔρανος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὡς καὶ κοῦκλες

Εἰς τὴν Νόττιγκαμ ἕνας παπᾶς ἔκαμε ἔρανον εἰς εἴδη διὰ τὰ πτωχόπαιδα τῆς ἐνορίας του. Ὁ ἔρανος συνελέγη μετὰ τὴν λειτουργίαν. Ἔδωσε δὲ τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα:

215 αὐγά, 253 μπανάνες, 40 δοχεῖα γλυκό, 3 κοῦκλες, 7 κομμάτια ζαχαρικά, 24 πακέτα μπισκοτάκια, 1 τούρτα, 8 πακέτα τσαΐ, 6 μποτίλιες φραμπουάζ, 19 παιγνίδια καὶ βιβλία, 1 πακέτο ρίζι, 2 πακέτα κακάο, 14 καλάθια καὶ 8 τενεκέδες ὀπωρικά, ἐκτὸς μεγάλης ποσότητος ἀνθέων.

ΤΟ ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ*

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΙΩΝ

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΣΥΜΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΦΡΙΚΩΔΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Ἡ διαταγὴ τῆς Κυβερνήσεως

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἀποφασίσασα τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν λῃστῶν εἰς Ὠρωπὸν ἀπηύθυνε τὴν 9ην Ἀπριλίου πρὸς τὸν Θεαγένην τὴν κάτωθι διαταγήν.

Κύριε ἀντισυντογματάρχα,

Ἐλάβομεν γνῶσιν τῆς πρὸς τὸν λοχαγὸν κ. Σ. Ἀποστολίδην ἐπιστολῆς ὑμῶν, δι' ἧς ὑποδεικνύετε ὑποψίας περὶ ἀναχωρήσεως τῶν Ἀρβανιταίων, σπεύδομεν δὲ νὰ παραγγείλωμεν ὑμῖν, ὅπως ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῶν Ἀρβανιταίων τοῦ νὰ παραδώσωσι τοὺς αἰχμαλώτους λαμβάνοντες τὰ λύτρα, καλέσητε τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα καὶ πολιορκήσητε τὸν Ὠρωπὸν καὶ ἀποκρούσητε πάσῃ δυνάμει τὴν ἔξοδον τῶν Ἀρβανιταίων μετὰ τῶν αἰχμαλώτων. Ἅμα δὲ στενοχωρηθῶσιν στενῶς εἰς Ὠρωπὸν θέλετε προτείνει πάλιν εἰς τοὺς Ἀρβανιταίους ὅτι δύνανται λαμβάνοντες τὰ λύτρα καὶ ἀπολύοντες τοὺς αἰχμαλώτους ν' ἀπέλθωσι ὅπου θέλουσι.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Θ. Α. Ζαΐμης, Α. Αὐγερινός, Σ. Σοῦτσος, Δ. Σαράβας, Σ. Βαλαωρίτης, Γ. Τομπάζης, Θ. Π. Δηλιγιάννης.

Οἱ φόβοι τῶν λῃστῶν ἀπὸ τὴν «Ἀφρόεσσαν»

Ἐνῷ ἡ διαταγὴ αὕτη ἐστέλλετο πρὸς τὸν Θεαγένην ὁ δήμαρχος Περαίας (Ὠρωπὸν) ἔγραφεν τὴν ἑξῆς ἐπείγουσαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἴδιον ἀντισυνταγματάρχην ἐκ τῆς Σκάλας τοῦ Ὠρωποῦ τὴν 9ην Ἀπριλίου. Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται μας ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἐξ Ὠρωποῦ ἀναχώρησιν τοῦ Θεαγένους παρέμεινεν παρὰ τοῖς λῃσταῖς ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν τῆς 8ης Ἀπριλίου καὶ τὴν νύκτα ὁ Νόελ ἐλθὼν εἰς διαφόρους συνομιλίας μὲ τοὺς λῃστὰς περὶ ὧν ἀμέσως κατωτέρω. Οἱ λῃσταί, ἰδίως οἱ ἀρχηγοὶ ἐθορυβήθησαν πολὺ ἐκ τοῦ κατάπλου εἰς τὴν Σκάλαν τοῦ Ὠρωποῦ τοῦ πολεμικοῦ «Ἀφρόεσσα» φοβηθέντες μὴ ἔφερε στρατόν, ἠθέλησαν δὲ ἀμέσως τότε νὰ φύγουν ἐξ Ὠρωποῦ, συνεκρατήθησαν ὅμως, κατὰ τὰ λεγόμενα τοῦ Νόελ ὑπὸ τούτου. Τοὺς φόβους λοιπὸν καὶ τὰς διαθέσεις πρὸς φυγὴν τῶν λῃστῶν ὁ δήμαρχος Οἰκονομίδης ἔσπευσε νὰ γράψῃ ἀμέσως πρὸς τὸν Θεαγένην διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης.

Ἐν ΣΚΑΛΑ 9 Ἀπριλίου 1870.

Κύριε ἀντισυνταγμα ἄρχα.

Σήμερον λίαν πρωὶ ἔλαβον ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν Ὠρωπὸν παρὰ τοῦ Ἄγγλου νέου Νόελ, ὅστις μὲ ἔγραφεν ἀπὸ χθὲς τὸ ἑσπέρας νὰ ἐγχειρίσω ἑτέραν πρὸς τὸν πλοίαρχον τοῦ πολεμικοῦ ἀτμοπλοίου καὶ νὰ τοῦ εἴπω συγχρόνως νὰ μὴν ἐκβῶσι στρατιῶται εἰς τὴν ξηράν, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ διότι κινδυνεύουσιν οἱ αἰχμάλωτοι καὶ θὰ δώσῃ λόγον ἐν καιρῷ ὁ πλοίαρχος κτλ. τ' αὐτὰ ἔγραφεν καὶ πρὸς τὸν πλοίαρχον, μὲ τὴν προσθήκην ὅτι μετὰ δυσκολίας ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τοὺς λῃστὰς νὰ μὴ φύγωσιν, ἅμα ὑπωπτεύθησαν ὅτι ἔφερε στρατιώτας τὸ ἀτμόπλοιον. Πρὸς δὲ παρεκάλεσεν τὸν Κυβερνήτην τοῦ ἀτμοπλοίου νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ ἂν τὸν πέρνῃ καὶ αὐτὸν εἰς Χαλκίδα ἀναχωρῶν.

»Πρὸς τὰ γραφόμενα δὲ τοῦ κ. Νόελ ἀπαντήσαμεν ἐγώ τε καὶ ὁ πλοίαρχος ὅτι οὐδεὶς στρατιώτης ὑπάρχει ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καὶ ὅτι τοῦτο περιπολοῦν τὸν κόλπον ἕνεκα κακοκαιρίας προσωρμίσθη ἐνταῦθα. Προσθέτω δὲ ὅτι ὁ κ. πλοίαρχος μὲ εἶπε νὰ σᾶς γράψω ἐὰν ἀγαπᾶτε νὰ τηλεγραφηθῇ εἰς Χαλκίδα ὅπου ἐπὶ τούτῳ θέλει μεταβῇ τὸ ἀτμόπλοιον, πέμψατε ὅ,τι θέλετε καὶ θὰ μεταβῶ κ' ἐγὼ νὰ ἐνεργήσω διὰ τοῦ τηλεγράφου ὥστε εἰς διάστημα 6 ὡρῶν θὰ ἔχωμεν καὶ ἀπάντησιν. Ἐντὸς 6 ὡρῶν θὰ ἐπανέλθωμεν ἐκ Χαλκίδος μὲ τὸ ἀτμόπλοιον καὶ μὲ ἀπάντησιν τοῦ τηλεγράφου.

»Ἀπαντήσατέ μου παρακαλῶ δι' ἐπιστολῆς διότι θὰ φύγῃ τὸ ἀτμόπλοιον ἅμα φθάσῃ ἐξ Ὠρωποῦ ὁ νέος Νόελ».

Ἡ μεγάλη εὐθύνη τοῦ Νόελ

Ὁ Νόελ πράγματι κατῆλθεν ἐξ Ὠρωποῦ περὶ τὴν 9ην ὥραν τῆς πρωΐας καὶ ἐπέβη τῆς «Ἀφροέσσης» ἵνα ἐπιστρέψῃ εἰς Χαλκίδα. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἀφηγεῖται ὁ ἴδιος τὰς μετὰ τῶν λῃστῶν γενομένας νέας συνεννοήσεις του μετὰ τὴν ἐξ Ὠρωποῦ — τῇ προτεραίᾳ — ἀναχώρησιν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Θεαγένους, ἐξ ὧν συνεννοήσεων θὰ φανῇ ὅτι ὁ Νόελ ἐν ᾧ ἐγνώριζεν ἐκ τῶν ρητῶν δηλώσεων τοῦ Θεαγένους ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέπετο εἰς τοὺς λῃστὰς ν' ἀπομακρυνθῶσιν ἐξ Ὠρωποῦ ἄνευ κινδύνου συγκρούσεως μὲ τὸν στρατόν, ἐν τούτοις λαβὼν γνῶσιν τῆς ἀποφάσεώς των νὰ φύγουν εἰς Συκάμινον, οὐδ' ὁ ἴδιος ἔμεινεν ἵνα προλάβῃ τοιοῦτον κίνδυνον οὐδὲ ἐφρόντισεν αὐτοπροσώπως νὰ εὕρῃ τὸν Θεαγένην ἵνα τὸν εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς ἐνδεχομένης νέας αἰσίας τροπῆς τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῆς ἀποφασισθείσης μεταβάσεως τῶν λῃστῶν μετὰ τῶν αἰχμαλώτων εἰς Συκάμινον. Ὁ Θεαγένης καταγινόμενος εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Ὠρωποῦ ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῶν λοχαγῶν Λαδοπούλου, Ἀποστολίδου, Λιακοπούλου οὐδὲν ἐγνώριζον ἐξ ὅλων τούτων, ἐνῷ ἂν ἐπληροφορεῖτο περὶ αὐτῶν ἐγκαίρως ἀπὸ τὸν Νόελ ἤθελε κανονίσει τὰς ἐνεργείας του οὕτως ὥστε ν' ἀποσοβηθῇ ἡ ἐπικειμένη φρικώδης λύσις τοῦ ἀμέσως δράματος στρέφων τὰς ἐνεργείας του εἰς Συκάμιον πρὸς πολιορκίαν αὐτοῦ.

Οἱ λῃσταὶ ἠπιώτεροι. — Τί ἀφηγεῖται ὁ Νόελ. — Μὲ ἀγγλικὴν σημαίαν.

Λέγει λοιπὸν ὁ Νόελ τάδε.

«Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Θεαγένους διὰ πολλῶν παραστάσεων ὑπέδειξα εἰς τοὺς ἀρχιλῃστὰς ὅτι συμφέρον των ἦτο νὰ παραιτηθῶσι τῆς ἀμνηστείας, ὅτε τέλος οὗτοι μοῦ εἶπον «θὰ δοκιμάσωμεν καὶ ἂν δὲν μᾶς δοθῇ ἡ ἀμνηστεία θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰ λύτρα καὶ θ' ἀναχωρήσωμεν μὲ ἀγγλικόν», βραδύτερον δὲ συνεννοηθέντες οἱ λῃσταὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας τῆς 8ης καὶ τὴν πρωΐαν τῆς 9ης μοὶ εἶπον ὁριστικώτερον ὅτι ἂν δὲν τοὺς δίδεται ἡ ἀμνηστεία θέλουσι περιορισθῆ εἰς τὰ λύτρα ὑπὸ τὸν ὅρον ν' ἀναχωρήσωσι δι' ἀγγλικοῦ πλοίου καὶ ὁ μὲν Χρῆστος ἐπέμενεν νὰ μὲ κρατήσωσιν μέχρι τῆς ἀναμενομένης ἐξ Ἀθηνῶν ἀπαντήσεως· ὁ δὲ Τάκος μοῦ εἶπε ν' ἀναχωρήσω καὶ τηλεγραφήσω τὰ λεχθέντα εἰς Ἀθήνας πρὸς τὸν κ. πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ καὶ τοῦ Πανκγ. Ζυγούρη καὶ Στελ. Βαλογιαννη, ἐγὼ δὲ τοῖς ὑπεσχέθην παρατηρήσας ὅτι *ἂν ἀναχωρήσωσιν ἐξ Ὠρωποῦ καὶ ἀπομακρυνθῶσιν θέλει ματαιωθῆ ἡ μεσολάβησίς μου καὶ δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ τοὺς εὐχαριστήσω μὴ δυνάμενος νὰ κάμω μεμακρυσμένας ὁδοιπορίας*· αὐτοὶ δὲ μοῦ ἀπήντησαν ὅτι θὰ μεταβῶσιν εἰς Συκάμινον προφασιζόμενοι ὅτι *δὲν εὕρισκον τροφὰς* καὶ τὸ Σάββατον ἤτοι τὴν 10ην τοῦ μηνὸς νὰ τοὺς φέρω *ὁριστικὴν ἀπάντησιν*. Ἦτο ὀγδόη π. μ. τῆς 9ης Ἀπριλίου ὁπότε ἀνεχώρησα ἐξ Ὠρωποῦ καταλιπὼν τοὺς *δυστυχεῖς αἰχμαλώτους* καὶ κατέβην εἰς Σκάλαν Ὠρωποῦ καὶ ἐπεβιβάσθην εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀφρόεσσα» διοικούμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Κοταρᾶ, μαθὼν δ' ἐκεῖ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ περικυκλώσῃ ὁ στρατὸς τοὺς λῃστὰς εἰς Ὠρωπὸν (Σ.Σ. Καὶ ὅμως αὐτὸ τὸ ἠξεύρω ἀπὸ στόματος τοῦ Θεαγένους ἀπὸ τὴν προηγουμένην ἡμέραν ὅτι δὲν δύνανται οἱ λῃσταὶ ν' ἀπομακρυνθοῦν ἐξ Ὠρωποῦ!) καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν 600 στρατιῶται παρέστησα εἰς τὸν πλοίαρχον ὅτι οἱ λῃσταὶ πρόκειται νὰ μεταβῶσιν εἰς Συκάμινον, καὶ ἂν κυκλωθῶσιν, ἡ ζωὴ τῶν αἰχμαλώτων ἔτρεχε κίνδυνον, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πλοιάρχου ἔγραψα εἰς τὸν κ. Θεαγένην ὅτι οἱ λῃσταὶ ὑπεσχέθησαν νὰ ἔλθωσιν εἰς διαπραγματεύσεις, καὶ ἂν ἐπρόκειτο περὶ τῆς σωτηρίας τῶν αἰχμαλώτων, τ' ἀποσπάσματα πρέπει ν' ἀπομακρυνθοῦν, καὶ ἀφοῦ *ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολὴν ταύτην μεγαλοφώνως* πρὸς τὸν πλοίαρχον τὴν ἐνεχείρησα εἰς τὸν ἴδιον ἵνα τὴν ἐξαποστείλῃ πρὸς τὸν κ. Θεαγένην ὅπερ καὶ ἔπραξεν ἀποστείλας πρὸς τοῦτο ἕνα ὑπαξιωματικὸν διὰ τῆς λέμβου εἰς τὴν ξηράν, ὅστις ἐπανελθὼν μᾶς εἶπεν τὴν ἀπέστειλεν (Σ. Σ. τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἔλαβεν ὁ Θεαγένης μετὰ τὴν καταστροφὴν εἰς Ἀθήνας!) Τὸ ἀτμόπλοιον τότε ἀνεχώρησεν καὶ ἐφθάσαμεν τὴν μεσημβρίαν περίπου τῆς 9ης Ἀπριλίου εἰς Χαλκίδα ὁπόθεν ἐτηλεγραφήσαμεν τὰ ἑξῆς εἰς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας κ. Ἔρσκιν.

ΧΑΛΚΙΣ 9 Ἀπριλίου 1.40 μ. μ. — Λῃσταὶ ταύτην τὴν ἑσπέραν εἰς Συκάμινον, ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἀπὸ τοῦ Ὠρωποῦ. Νὰ μὴ τοὺς καταδιώξουν τ' ἀποσπάσματα. Οἱ λῃσταὶ θὰ συγκατανεύσωσι. Ἀπάντησιν.

Νόελ

Εἰς ἀπάντησιν ἔλαβεν τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

ΑΘΗΝΑΙ 9 Ἀπριλίου 3.30 μ. μ. — Ἡ Κυβέρνησις συναινεῖ νὰ μὴ τοὺς ἐνοχλήσῃ εἰς Συκάμινον. Πήγαινετε εἰς Ὠρωπὸν διὰ τῆς «Ἀφροέσσης» καὶ διαπραγματευθῆτε τὴν ἐπιβίβασιν εἰς Ἀγγλικὸν πολεμικὸν πλοῖον.

Ἔρσκιν

«Ἀλλ' ἡ «*Ἀφρόεσσα*» ἐξακολουθεῖ τὴν ἀφηγησίν του ὁ Νόελ — εἶχεν ἀναχωρήσει, ὁ καιρὸς ἦτο ἀκατάστατος, πλοῖον δὲν ὑπῆρχε καὶ ἡτοιμαζόμην ν' ἀναχωρήσω τὴν ἑπαύριον, ὅτε τὸ μεσονύκτιον ἦλθεν ἡ εἴδησις τῆς συμφορᾶς τοῦ Δήλεσι».

Πράγματι τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας 9ης Ἀπριλίου ἐνδίδον εἰς τὴν ἀξίωσιν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας Ἔρσκιν ἐπέστειλε πρὸς τὸν Θεαγένην τὴν ἑξῆς διαταγήν.

Κύριε ἀντισυνταγματάρχα,

Μᾶς ἐτηλεγράφησεν ἐκ Χαλκίδος ὁ δήμαρχος Περαίας (Ὠρωπίων) ὅτι οἱ Ἀρβανιταῖοι μεταβαίνουσιν εἰς Συκάμινον, καὶ ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ κ. Νόελ εἶνε πιθανὸν νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν σημαίαν.

»Ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας κ. Ἔρσκιν ἐτηλεγράφησεν τῷ κ. Νόελ νὰ μεταβῇ εἰς Ὠρωπὸν καὶ διαπραγματευθῇ μετὰ τῶν Ἀρβανιταίων τὰ περὶ τούτου. Ἀνακοινοῦντες ταῦτα ὑμῖν σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μὴ ἀναχωρήσητε μέχρις οὗ λάβῃ πέρας ἡ ὁδυνηρὰ αὕτη ὑπόθεσις. Συναμα δὲ σᾶς παραγγέλλομεν τὰ ἑξῆς: *ἐὰν οἱ λῃσταὶ μεταβῶσιν εἰς Συκάμινον, δὲν θέλετε τοὺς προσβάλει, διότι ὑπάρχει ἐλπὶς συμβιβασμοῦ.* Εἰς Συκάμινον δὲ θέλετε συγκεντρώσει ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοὺς λοχαγοὺς Λιακοπουλον, Ἀποστολίδην καὶ Λαδόπουλον στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα καὶ πολιορκήσει τὸ χωρίον στενῶς καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὅπως ἐμποδίσητε πάσῃ δυνάμει τὴν ἐκ του χωρίου ἔξοδον αὐτῶν, *καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελον ἀποπειραθῆ νὰ ἐξέλθωσι, νὰ τοὺς κτυπήσητε.* Ἐννοεῖται δὲ ὅτι πρὸ τῆς προσβολῆς θέλετε ἐπαναλάβει πρὸς τοὺς Ἀρβανιταίους τὰς διὰ προηγουμένων ὁδηγιῶν πρὸς ὑμᾶς διαβιβασθείσας προτάσεις.

Θ. Α. Ζαΐμης, Σ. Σοῦτσος, Γ. Τομπάζης, Σ. Βαλαωρίτης, Α. Δ. Αὐγερινός, Δ. Σαράβας.

Δυστυχῶς ἡ διαταγὴ αὕτη ἔφθασε πολὺ ἀργά. Καθ' ὃν χρόνον διεξήγοντο αἱ ὡς ἀνωτέρω τηλεγραφικαὶ συνεννοήσεις μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Χαλκίδος τείνουσαι νὰ προλαβῶσι πᾶσαν σύγκρουσιν μεταξὺ λῃστῶν καὶ στρατοῦ, ἡ μεγάλη συμφορὰ εἶχεν ἤδη ἐπέλθει καὶ τὸ αἷμα τῶν δυστυχῶν αἰχμαλώτων ἐχύνετο τοῦ ἑνὸς μετὰ τὸ αἷμα τοῦ ἄλλου ὑπὸ τὰ γιαταγάνια καὶ τὰ πιστόλια τῶν λῃστῶν, ἐνῷ συγχρόνως ἑπτὰ ἐκ τῶν λῃστῶν ἐφονεύοντο ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐκμανέντων πρὸ τῆς θέας τῆς σφαγῆς τῶν αἰχμαλώτων.

Ἰδοὺ δὲ ὑπὸ ποίας περιστάσεις συνετελέσθη τὸ φρικωδέστατον τῶν ἐγκλημάτων, ἡ σφαγὴ των τεσσάρων ξένων αἰχμαλώτων.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

Η ΦΟΒΕΡΑ ΣΦΑΓΗ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΦΡΙΚΩΔΕΙΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΗΜΙΣΕΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ

5Ο ΜΟΝΟΝ ΣΕΙΡΑΙ τῆς Τραγωδίας τοῦ Δήλεσι ὑπολείπονται διαθέσιμοι διὰ τοὺς θέλοντας ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν νὰ ἔχωσιν ὅλην τὴν σειράν. Διὰ τὰ ταχυδρ. τέλη δέον νὰ στέλλωνται 0,20 διὰ τὸ ἐσωτερ. καὶ 0,50 διὰ τὸ ἐξωτερ. Οἱ λαμβάνοντες μόνοι των τὰ φύλλα ἐκ τῶν γραφείων δὲν πληρώνουν τίποτε.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Η κατασκευὴ ἰδιαιτέρας τηλεγραφικῆς γραμμῆς μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Βόλου τοῦ ἐμπορικωτέρου ἐπαρχιακοῦ κέντρου θὰ ἐξαλείψῃ ἓν ἀπὸ τὰ πολλὰ στίγματα τῆς βαρβάρου καὶ ὀπισθοδρομικῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως. Ὁ κ. Λεβίδης ἂς φιλοδοξήσῃ νὰ δείξῃ ἔργα προόδου, ὄχι ἁπλᾶς παραινετικὰς ἐγκυκλίους.

* * *

ΕΙΣ ΤΑ περίφημα μεταλλεῖα τῆς Ἑρμιόνης δύο ἐργάται ἀπὸ πρόωρον ἀνάφλεξιν φουρνέλου σχεδὸν διεμελίσθησαν! Καὶ ἡ πλουσία Ἑταιρεία δὲν εἶχεν ἐκεῖ οὐδ' ἰατρὸν οὐδὲ φάρμακα καὶ τὰ προχειρότερα ἀκόμη διὰ τὰς πρώτας βοηθείας. Καὶ οἱ δυστυχεῖς οἰμώζοντες, αἱμάσσοντες, παραμορφωμένοι μετεκομίζοντο ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα εἰς τὴν Ὕδραν καὶ ἀπὸ τὴν Ὕδραν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἵνα τύχωσι ἰατρικῆς περιθάλψεως! Τί εἶνε τ' ἄθλα τῶν Σκουμπραίων, ὧν ἐπικηρύττουν τὰς κεφαλάς, ἀπέναντι αὐτῶν τῶν ἀτίμων δολοφονιῶν τῶν δύο τούτων ἐργατῶν, τῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ; Πῶς τὸ ὑπουργεῖον ἠνέχθη εἰς τοιαύτας ἐγκαταστάσεις μεταλλευτικῆς Ἑταιρείας τὴν ἔλλειψιν πάσης προχείρου συνδρομῆς διὰ τὰ ἐνδεχόμενα δυστυχήματα; Ὦ! τῆς ἀνηκούστου βαρβαρότητος καὶ θηριωδίας.

Ἀναμένομεν ἀπὸ τὸν κ. Λεβίδην νὰ θέσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τέρμα εἰς αὐτὸ τὸ αἶσχος φέρων εἰς συναίσθησιν ἀνθρωπινωτέρων ὑποχρεώσεων τὴν Ἑταιρείαν καὶ ζητῶν παρ' αὐτῆς εὐθύνας. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν δυνάμεθα οὐδὲ τὰ ὀνόματα τῶν δύο αὐτῶν δυστυχῶν ἐργατῶν νὰ γνωρίζωμεν. Τὸ γνωρίζει τοὐλάχιστον ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν;

* * *

Ὁ κ. ΛΕΒΙΔΗΣ ὁ ὁποῖος ἔδειξε τόσον εὔλογον ἄλλως τε ἐνδιαφέρον διὰ τὰ εὐαίσθητα ὠτα τῶν θαμώνων τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἀναλαβὼν νὰ προφυλάξῃ αὐτὰ ἀπὸ τὴν κακοφωνίαν τῶν ὀρχηστρῶν, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ συγκινηθῇ ἂν ὄχι περισσότερον ἐξ ἴσου τοὐλάχιστον διὰ τὰ δύο αὐτὰ θύματα τῆς ἀπλήστου αἰσχροκερδείας μιᾶς Ἑταιρείας καὶ τῆς ἐνόχου καὶ κακούργου ἀνοχῆς τοῦ Κράτους.

* * *

ΑΥΤΗ πάλιν ἡ λῃστεία ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἐν Κερκύρᾳ καὶ ἔξωθεν τῆς Εἰσαγγελίας, ἑνὸς ἐμπόρου ἐξερχομένου τῆς Ἐθν. Τραπέζης μὲ 3000 δρ τί φροῦτο πάλιν εἶνε τῆς ἐποχῆς; Ἤτο ἐπιδρομὴ Σκουμπραίων ἢ τῶν ἁρπάγων τῶν Ἁγίων Σαράντα λῃστῶν Ἀλβανῶν;

Καὶ τὰ παράχορδα, τὰ κακόφωνα, τόσον ὅμως **ἁρμονικὰ** πρὸς τὸ σύνολον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνητικῆς **παρηφωνίας** εἰς τὴν Κέρκυραν, τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τοῦ Πρωθυπουργοῦ! Ἔξοχα! Οἱ λῃσταὶ εἶχαν τοὐλάχιστον τὴν εἰλικρίνειαν νὰ μὴ ρίξουν **στάχτη** στὰ μάτια τοῦ ἐμπόρου ὡς συνειθίζουν οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος δημοκόποι ἀλλὰ **πιπέρι** διὰ νὰ τὸν τυφλώσουν!

* * *

Ἡ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ἀπάντησις εἰς τὴν γνωστὴν φαντασιοπληξίαν μιᾶς τουρκικῆς συναδέλφου τῆς Κων|πόλεως διὰ τὴν Κρήτην ὅτι ἡ Μεγαλόνησος ἔπρεπε νὰ στείλῃ βουλευτὰς εἰς Κων|πολιν, εἶνε ἡ ὡραία εἰκὼν τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν εἰς τὴν α' σελίδα τῆς «Ἀληθείας» τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ τάγματος τῆς Κρητικῆς πολιτοφυλακῆς ἀσκουμένου ἐν ἐπιθεωρήσει. Οἱ ἀναγνῶσται μας θὰ παρατηρήσωσιν ἕνα ὑπαξιωματικὸν διαφέροντα τῶν ἄλλων· διότι δὲν φέρει γεῖσον εἰς τὸ πηλίκιον, ὡς οἱ ἄλλοι, οὐδὲ περισκελίδα, ἀλλὰ βράκαν· αὐτὸς εἶνε Μουλμάνος πολιτοφύλαξ ὑπαξιωματικός. Αὐτὴ εἶνε ἡ θαυμασία ἰσοπολιτεία ἐν Κρήτῃ καὶ ὁ σεβασμὸς τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν μὴ χριστιανῶν κατοίκων τῆς ἡρωϊκῆς Νήσου.

ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

Ἕνας Ἄγγλος Παππᾶς καὶ ἡ ὑπηρέτρια

Ὁ Παππᾶς (ἐπιστρέφων ἀπὸ τὸ κήρυγμα). Τί εἶναι αὐτὰ Μαρίκα; ψωμοτύρι στὸ τραπέζη! καὶ ποῦ εἶναι ὁ λαγὸς ποῦ μοῦ ἔστειλε ἀπὸ τὸ κυνήγι ὁ κυρ. Γιώργης ποῦ νάχῃ τὴν εὐχή μου;

Ἡ Μαρίκα (κλαίουσα) Παππᾶ ἤμουν πολυώρα στὴν ἐκκλησία καὶ ἤκουσα τὸν λόγον σας ἀπάνου στὴ λαιμαργία, καὶ σκέφθηκα ὅτι ἡ ἁγιοσύνη σου ὕστερα ἀπὸ τέτοια θεάρεστα λόγια δὲν θὰ ἤθελε τέτοιο βασιλικὸ γιόμα καὶ τὄβγαλα ἀπὸ τὸ τραπέζι.

Ὁ Παππᾶς. Μαρίκα κόρη μου, πές μου ἀγαπᾶς τὸν χορόν;

Μαρίκα Τὸν ἀγαπῶ παππᾶ μου.

Παππᾶς. Πές μου λοιπὸν κορίτσι μου, στὸν χορὸ ἐχόρεψες ποτέ σου μὲ τὸν βιολιτσή;

Μαρίκα Παππᾶ μου θέλετε νὰ γελᾶτε μαζί μου; ὁ βιολιτσὴς κάνει τοὺς ἄλλους νὰ χορεύουν ἀλλ' ὁ ἴδιος δὲν χορεύει.

Παππᾶς Νὰ λοιπὸν Μαρίκα. Καὶ ἐγὼ εἶμαι σὰν τὸ βιολιτσῆ. Φέρε μου γλήγορα τὸν λαγώ!

(*Ἀπὸ τὸ Τὶτ-Μπὶτς*)

—Μία γυναῖκα ποῦ ἔπῆρε 15 ἄνδρας.

Ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῆς Νεβράσκα διὰ διαζύγιον μία γυναῖκα ἡ ὁποία εἶχε πάρῃ δέκα πέντε ἄνδρας ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἓξ ζοῦν ἀκόμη. Κατὰ τὴν δίκην ἡ φίλη ἠναγκάσθη νὰ προστρέξῃ εἰς ἔγγραφον κατάλογον τῶν πρώην συντρόφων της διότι δὲν ἐνεθυμεῖτο ἐκ μνήμης τὰ ὀνόματα ὅλων!

—Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον τὰ πτηνά.

Ἕνας φυτικὸς βεβαιοῖ ὅτι ἂν εἰς τὸν κόσμον ἔλειπον τὰ πουλιά, οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ μείνουν ἐπὶ τῆς γῆς περισσότερον ἀπὸ ἐννέα χρόνια. Διότι ὅλα τὰ δηλητήρια καὶ ραντίσματα θὰ ἦσαν ἀνεπαρκῆ νὰ καταστρέφουν τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἐντόμων, τὰ ὁποῖα ἤθελον καταφάγῃ τὰ πάντα.

Ὥστε βεβαιοῦται μία φορὰ ἀκόμη, ἡ χρησιμότης τῶν ἀσσῶν χωρὶς τὰ ὁποῖα γίνονται σπάνια εἰς ἕνα τόπον καὶ τὰ πτηνά.

Ο ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΚΛΗΡΟΣ ΜΑΣ

Σημειώσεις ἀπὸ τὸν Βόλον

Ὁ Αἰδ. Παπαϊωάννου Ἀτέσης Οἰκονόμου εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπαιδεύτων καὶ σεμνοτέρων κληρικῶν μας. Καταγόμενος ἐκ Σκύρου ἐτελειοποίησεν τὰς σπουδάς του ἐν Ἀθήναις ἀκροα-

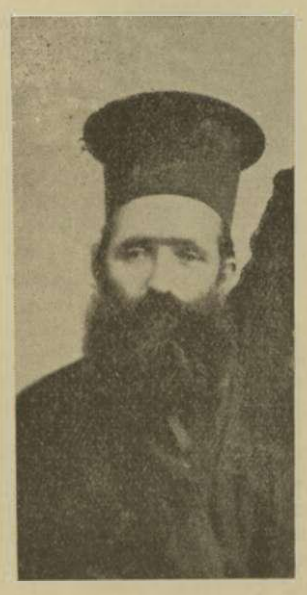

σθεὶς μαθήματα τοῦ Γυμνασίου καὶ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, ὡς ἱερεὺς δὲ ἅμα καὶ διδάσκαλος καὶ ἐν Βουρλοῖς τῆς Σμύρνης καὶ ἐν Ἀργαελαστῇ καὶ κατόπιν ἐν Βόλῳ διεκρίθη πάντοτε διὰ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὸ καθῆκον, τὴν χρηστότητα τοῦ ἤθους, καὶ τὴν διοικητικὴν ἱκανότητα, τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν του. Ὁ νῦν Σεβ. Ἐπίσκοπος Δημητριάδος (Βόλου) κ. Γερμανὸς Μαυρομάτης τιμῶν τὸς ἀρετὰς τοῦ κ. Ἀτέση, μεθ' οὗ παλαιὰ τὸν συνδέει φιλία, τὸν προσέλαβεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς ἀναρρήσεώς του γενικὸν ἀντιπρόσωπον καὶ διευθυντὴν τῶν γραφείων του.

—

Ὁ ἱερολ. κ. Ξενοφῶν Ἀτέσης ἱεροδιάκονος υἱὸς τοῦ Γεν· Ἐπιτρόπου τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Βόλου, εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον μορφωμένων καὶ

θερμουργῶν νέων κληρικῶν μας. Γλυκύς, εὐπροσήγορος, σεμνὸς μετὰ ζήλου ἐξυπηρετῶν τὴν ἱερὰν ἰδέαν, ἧς στρατιώτης ἐτάχθη προαγγέλλει μέλλον ἀγαθὸν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ νῦν Σεβασμ. Βόλου ἐκτιμῶντα ἐπίζηλα προσόντα τοῦ κ. Ἀτέση προσέλαβε αὐτὸν Γραμματέα τῆς Ἐπισκοπῆς του, δικαιωθεὶς πλήρως ἐν ταῖς προσδοκίαις αὐτοῦ. Εἶνε ἡ ψυχὴ τῶν ἐπισκοπικῶν γραφείων.

—

Ὁ ἐφημέριος τοῦ ἐν Βόλῳ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως αἰδ. κ. Θ. Δήμας Ἱερομνήμων εἶνε

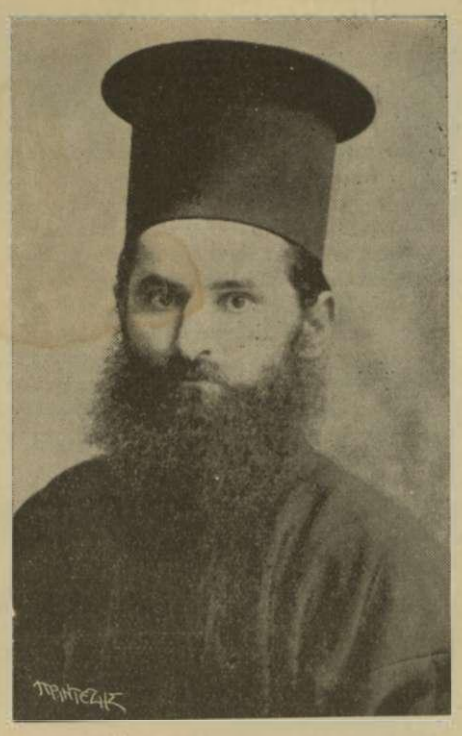

Ἠπειρώτης ἀπὸ τὸ χωρίον Τόποβα τῆς Ζαγορίας. Μὲ πολλὴν μόρφωσιν, σεμνὸς τὸ ἦθος ἠσπάσθη τὸν κληρικὸν βίον μεθ' ὅλης τῆς ἀφοσιώσεως, ἀποκαύει δὲ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀνωτέρων του καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἐνοριτῶν του. Ὁ νῦν ἐπίσκοπος ἀμείβων τὴν ἱκανότητά του, τὸ διώρισε ἐπισκοπικὸν δικαστὴν προχειρίσας αὐτὸν εἰς Ἱερομνήμονα.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΑΡΧΙΠΕΔΑΓΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΔΟΝ

Ἰδιαίτεραι τῆς «Ἀληθείας» ἐκ Ρόδου πληροφορίαι ἀγγέλλουσιν ὅτι καὶ ἐν τῇ Μεγαλοννήσῳ ταύτῃ ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Συντάγματος ἐπανηγυρίσθη μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος καὶ χαρᾶς. Ἡ 19η καὶ 20ὴ Ἰουλίου ἦσαν ἡμέραι ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων καὶ λαϊκῶν διαδηλώσεων. Τὸ Ἑλληνικὸν καὶ Ὀθωμανικὸν στοιχεῖον καὶ μετ' αὐτὰ τὸ Ἑβραϊκὸν διωργάνωσαν πολυπληθεῖς καὶ ἐνθουσιώδεις διαδηλώσεις. Ὡς πρὸς τὴν ζωηρότητα καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν ἰδίως διεκρίθη ἡ μεγάλη τῶν Ἑλλήνων διαδήλωσις, ἡ ὁποία συνεκροτήθη μετὰ τὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ ψαλεῖσαν δοξολογίαν καθ' ἣν ἀπουσιάζοντος ἐν περιοδείᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἰωακεὶμ ἐχοροστάτητεν ὁ εὐπαίδευτος καὶ εὔψυχος πρωτοσύγκελος κ. Ἰωακείμ. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἡ παμπληθὴς Ἑλληνικὴ διαδήλωσις, ὑπὲρ τὴν ὁποίαν ἐκυμάτιζον 500 Ἑλληνικαὶ καὶ Ὀθωμανικαὶ σημαῖαι ἐν ἐπευφημίαις καὶ ζητωκραυγαῖς ἀκολουθουμένη δὲ ὑπὸ πλήθους Ὀθωμανῶν καὶ Ἑβραίων διηυθύνθη εἰς τὸν Στρατῶνα ὅπου ἐπευφήμησε τὸν στρατὸν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὅπου ἐγένετο παράκλησις ὑπὸ τοῦ κλήρου ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου. Μεταξὺ τῶν σημαιῶν διεκρίνοντο ἡ τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου ὁ «Διαγόρας» καὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἐκ τοῦ Δημαρχείου ἡ διαδήλωσις ἐν ἀκρατήτῳ ἐνθουσιασμῷ καὶ ἐνῷ αἱ ζητωκραυγαὶ Ζήτω ὁ Σουλτᾶνος! Ζήτω τὸ Σύνταγμα! Ζήτω ἡ Δικαιοσύνη ἡ Ἐλευθερία ἡ Ἰσότης! Ζήτω ἡ Ἑλλὰς! Ζήτω ὁ Γεώργιος! ἐδόνουν τὸν ἀέρα διηυθύνθη εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ Μανδρακίου ἔνθα τὸ Διοικητήριον. Ἐκεῖ ὑπεδέχθη ἐγκαρδίως τοὺς διαδηλωτὰς ὁ Καδῆς ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἀπουσιάζοντος Βαλῆ καὶ τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου. Πρὸ τοῦ Διοικητηρίου τότε ἐξεφώνησαν ἐνθουσιώδεις λόγους πρῶτος ὁ διακεκριμένος δικηγόρος κ. Σάββας Παυλίδης καὶ μετ' αὐτὸν ὁ φέρελπις καὶ φιλόπατρις κ. Θ. Γεωργιάδης τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς, κατόπιν δὲ ὁ κ. Δ. Ἀναστασιάδης ὁ ἐνθουσιώδης καὶ πλήρης πατριωτικῶν αἰσθημάτων διευθυντὴς τῶν Ἑλληνικῶν Σχολῶν καὶ ὁ ἔγκριτος δικηγόρος κ. Ν. Μουτάφης. Ἡ φρενῖτις τοῦ λαοῦ εἶχεν φθάσει πλέον εἰς τὸ κατακόρυφον, μεθ' ὃ τὰ πλήθη ἐν ζητωκραυγαῖς διηυθύνθησαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν προξενεῖον ἔνθα προσεφώνησεν ὁ διακεκριμένος ἰατρὸς κ. Εὐστ. Πινιατῶρος ἐξάρας τὴν σημαίαν τῶν γενομένων ὡμίλησεν δὲ κατόπιν εὐχαριστήσας τὸν λαὸν δεόντως ὁ Ἕλλην Πρόξενος κ. Νικολάου, μεθ' ὃ οἱ διαδηλωταὶ διασχίσαντες τὰς συνοικίας τῆς πόλεως ἐν ζητωκραυγαῖς διελύθησαν ἡσύχως καὶ εὐφροσυνως σχολιάζοντες τὰ γεγονότα.

Καὶ ἓν ἐπεσόδιον! Ὁ στρατ. διοικητὴς Κουμαντὰρ Πασσᾶς ἐδιαπέτευσεν ἐκ τῆς Νήσου φοβηθεὶς γενναῖον ξυλοκόπημα, μὲ τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς, ἂν δὲν ἔφευγεν θὰ τὸν ἐφιλοδώρουν οἱ Ὀθωμανοὶ καὶ διὰ προηγουμένας ἀφορμὰς καὶ διότι δὲν εἶχε παραστῆ εἰς τὴν γενομένην τελετήν.

Η «ΑΛΗΘΕΙΑ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΠΑΡΤΗΝ

Πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ζαχ. Ζαχαράκη, ὡς καὶ ἡ «Ἀκρόπολις», τὸ Α. Ο. Δ. Ὀ. καὶ ἡ ζωντανὴ ἱστορία ὅλου τοῦ Κόσμου.

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ
ΕΝΟΣ ΤΡΙΚΑΝΤΟΥ
Ἢ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Η ΜΥΛΩΝΟΥ

ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[*Κατὰ τὸ Ἱσπανικὸν τοῦ* **Ντ' Ἀλαρκὸν**]

(**Περίληψις τοῦ προηγουμένου φύλλου**)

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, περὶ τὸ 1805, εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἀνδαλουσίας ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ Νομάρχης καὶ οἱ πρωτεύοντες τοῦ τόπου ὁσάκις ἐξήρχοντο εἰς περίπατον ἐκτὸς τῆς πόλεως, εἶχον ἐντευκτήριον τὸ κτῆμα ἑνὸς μπάρμπα Λουκᾶ ποῦ εἶχε τόσον ἄσχημον τὸ σῶμα ὅσον γενναίαν τὴν ψυχὴν καὶ γυναῖκα τὴν κυρὰ Φρασκίτα τὴν ὡραιοτέραν καὶ ἐναρετωτέραν γυναῖκα ὅλων τῶν περιχώρων. Ὁ μπάρμπα Λουκᾶς περιεποιεῖτο πολὺ τοὺς ἀρχοντικοὺς ἐπισκέπτας του, οἱ ὁποῖοι ὅλοι παρ' ὅλην τὴν σοβαρότητα αὐτῶν ἐθαύμαζον τὴν καλλονὴν τῆς Φρασκίτας. Ὁ Νομάρχης ὑπὲρ τοὺς ἄλλους πάντας ἠσθάνετο ἀδυναμίαν οὐχὶ καὶ πολὺ ἀθῶαν, πρὸς τὴν ἱσπανικὴν καλλονήν. Μίαν δὲ ἡμέραν τοῦ φθινοπώρου, ἐνῶ ὁ ἥλιος ἦτο ἀκόμη πολὺ ὑψηλά, εἰς ὥραν δηλαδὴ ἀσυνήθη ἐκίνησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ κτῆμα τοῦ μπάρμπα Λουκᾶ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ εὕρῃ μόνην τὴν κυρὰ Φρασκῖτα. Ἀκριβῶς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὁ Λουκᾶς συνέλεγε τὰ πρῶτα σταφύλια τῆς κληματαριᾶς του χαριεντιζόμενος μὲ τὴν γυναῖκα του σχετικὰ μὲ τὸ κόρτε ποῦ τῆς ἔκαμνεν ὁ Νομάρχης.

— Λοιπόν, ἀπήντησε ἡ κυρὰ Φρασκίτα χαριεντιζομένη, ἂν μοῦ ἤρχετο στὸν νοῦν νὰ τὸν ἀγαπήσω τὸν κυρ. Νομάρχη τί θἄκανες; Συμβαίνουν τόσα παράξενα στὸν κόσμο!

— Δὲν θὰ μ' ἔγνοιαζε.

— Τί λές;

— Βέβαια, διότι τότε ἂν ἔκαμνες τοῦτο δὲν θὰ ἦσο ἐκείνη ποῦ ἦταν, καὶ τότε καὶ ἐγὼ θὰ ἤμουν ἄλλος.

— Δὲν καταλαβαίνω τί λές.

— Ἰδού· θὰ ἐγινόμουν ἄλλος καὶ ἐγώ, τὸ τί ὅμως δὲν γνωρίζω. Σήμερα πιστεύω εἰς σέ, ἡ ζωή μου συγκεντροῦται ὅλη εἰς τὴν πρὸς σὲ πίστιν μου. Ἑπομένως ἂν ἔπαυα νὰ ἔχω πίστιν εἰς σέ, ἢ θὰ ἀπέθνησκον ἢ ἡ ζωή μου θὰ ἐλάμβανεν ἄλλην διεύθυνσιν. Ποίαν δὲν γνωρίζω. Ἴσως νὰ σοῦ γύριζα τὲς πλάτες. Ἴσως νὰ σέ..... Ἀλλὰ πρὸς τί αἱ πένθιμαι αὗται ἰδέαι; Δὲν εἶσαι σὺ πάντα ἡ ἴδια ἡ Φρασκίτα μου;

—Αὐτὸ πιστεύω καὶ ἐγώ, βάρβαρε! Καὶ σὺ εἶσαι ὁ Λουκᾶς τῆς καρδιᾶς μου, ἀσχημότερος ἂν θέλης, ἀπὸ ἕνα νευρόσπαστο, ἀλλὰ πλέον ἔξυπνος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μαζί, καὶ καλλίτερος ἀπὸ τὸ ψωμί. . . . Τὸ πόσο σὲ ἀγαπῶ θὰ τὸ ἰδῆς ἅμα καταβῆς ἀπ' αὐτὴ τὴ κληματαριὰ ποῦ θὰ λάβῃς τόσους μπάτσους καὶ σβερκιὲς ὅσες τρίχες ἔχεις στὸ κεφάλι! Ἀλλὰ σώπα πειά! . . . Τί βλέπω;

Νά, ὁ Νομάρχης ποῦ ἔρχεται ὁλομόναχος. . . Καὶ τόσον ἐνωρὶς! . . . Νά, ποῦ εἶχες δίκαιον σὺ πρὸ ὀλίγου. . .

— Κάμε λοιπὸν λίγι ὑπομονή, καὶ μὴ τοῦ πῆς πῶς εἶμαι ἐδῶ ἀπάνω στὴν κληματαριά. Ἔρχεται νὰ σοῦ κάμῃ δήλωσι ἐρωτική, νομίζοντας ποῦ τέτοια ὥρα ἀναπαύομαι, ! . .

Θέλω νὰ διασκεδάσω λιγάκι ἀκούοντας τὴν δήλωσίν του.

Ἀπρόοπτος βομβαρδισμός.

Ὁ Θεὸς νὰ εἶναι μαζί σου· Φρασκίτα,! . . . εἶπεν ὁ Νομάρχης χαμηλὰ καθὼς εἰσῆλθε εἰς τὸ σπίτι τοῦ μπάρμπα Λουκᾶ.

—Εὐχαριστῶ, Ἐξοχότατε· ἀπεκρίθηκε ἡ Ναβαρέζα μὲ τὴν συνήθη της φωνὴν κάμνουσα χιλίας ὑποκλίσεις. Ἡ χάρις σας ἐδῶ, τέτοια ὥρα! Καὶ μὲ τόση ζέστη! Ὡρίστε, ἐδῶ Ἐξοχώτατε, ποῦ εἶναι δροσιά. Πῶς δὲν περιμένατε νὰ ἐρθῆτε μὲ τὴν καθημερινὴ συντροφιά σας; . . Ἀπόψε περιμένουε τὸν Δεσπότη· εἶπε στὸν Λουκᾶ πῶς θἀρθῇ νὰ δοκιμάσῃ τὰ πρώϊμα σταφύλια τῆς κληματαριᾶς μας. Πῶς εἶσθε; Εἶναι καλὰ ἡ κυρία;

Ὁ Νομάρχης ἦτο ὁλωσταραγμένος. Ἐφοβεῖτο τώρα τὴν μοναξιὰ τὴν ὁποίαν μόλα ταῦτα εἶχεν ἐπιθυμήσει.

Καὶ δὲν εὑρῆκε ἄλλας λέξεις νὰ ἀπαντήσῃ ἀπὸ τὰς ἑξῆς.

— Δὲν εἶναι ὰ καὶ τόσον ἐνωρίς. . . . Εἶναι πάνου κάτου τρεῖς ἥμισυ ὥρες.

— Εἶναι ἀκριβῶς δύο καὶ τέταρτο, εἶπεν ἡ μυλωνοῦ κυττάζουσα τὸν πρωτευουσιάνον μέσα στὰ μάτια. Οὗτος ἐσώπασεν ὅπως ὁ ἔνοχος ὁ ὁποῖος ἐγκαταλείπει τὴν ὑπερασπίσιν του.

—Καὶ ὁ Λουκᾶς κοιμᾶται; ἠρώτησεν ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγην ὥραν.

—Βέβαια! Κάθε μέρα τέτοια ὥρα κοιμᾶται ὅπου τὸν πιάνει ὁ ὕπνος ἔστω καὶ εἰς τὸ στόμιο μιᾶς καταβόθρας.

— Καλὰ τότε! . . ἄφησέ τον νὰ κοιμᾶται, ἀνέκραξεν ὁ γέρο Νομάρχης ὠχριῶν περισσότερον ἀκόμη. —Ἀλλὰ σύ, ἀγαπητή μου Φρασκίτα . . . ἄκουσέ με. . . ἔλα σιμά μου. . . ἔχω νὰ σοῦ πῶ τόσα πράγματα. . . .

—Ἰδοὺ ποῦ κάθησα, ἀπεκρίθη ἡ μυλωνοῦ λαβοῦσα ἕνα σκαμνὶ καὶ τοποθετοῦσα αὐτὸ ἀντικρυ τοῦ Νομάρχου. . . Καὶ ἔτσι ὅπως ἦτο μὲ τοὺς πόδας σταυρωμένους, μὲ τὸ κορμὶ ἐμπρός, μὲ τὸν ἀγκῶνα ἐπανω στὸ ὑψηλότερο γόνυ

μὲ τὸ χέρι κρατόντας τὸ ὥμορφο καὶ δροσερὸ προσωπόν της μὲ τὰ πέντε λακάκια εἰς κίνησιν ἀπὸ τὸ χαμόγελο, τὰ μάτια καρφωμένα στὸν Νομάρχην, ἐπερείμενε τὴν ἐρωτικὴν δήλωσίν του.

Καὶ ὁ κακόμοιρος ἤθελε νὰ ὁμιλήση, ἀλλ' ἔμεινε βωβὸς μὲ τὸ στόμα ἀνοικτόν, ὡσεὶ μεθυσμένος ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ ὡραιότητα καὶ καὶ τὴν ἐξαισίαν χάριν, τῆς φοβερᾶς αὐτῆς γυναικὸς τῆς ἐχούσης ἀλαβάστρινον τὴν χροιάν, τὴν σάρκα προκαλοῦσαν φιληδονίαν, μὲ τὸ στόμα γερὸ καὶ γελαστὸ καὶ τὰ μάτια χρώματος γαλανοῦ.

— Φρασκίτα ! ἐψυθύρισε τέλος ὡς λυπόθυμος ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ βασιλέως μὲ φωνὴν ἀσθμαίνουσαν.

— Μὲ κράζετε ; ἠρώτησεν ἡ Ναβερέζα. . . . Τί ἀγαπᾶτε ;

—Ὅτι θέλεις . . . ἐπανέλαβεν ὁ γέρος μὲ ἀνέκφραστον τρυφερότητα.

—Ἐκεῖνο ποῦ θέλω, ἡ Ἐξοχότης σας τὸ ξέρει. Νὰ μοῦ διορίση τὸν ξαδελφό μου, τοῦ χωριοῦ, γραμματέα τῆς Δημαρχίας, διὰ νὰ γλυτώση πειὰ ἀπὸ τὰς ἐνοχλήσεις ποῦ τραβᾶ στὰ βουνά. . .

— Σοῦ εἶπα Φρασκίτα, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, ὁ σημερινὸς γραμματεύς . . .

— Εἶναι κλέφτης, μέθυσος καὶ κτῆνος. . .

— Τὸ ξέρω. . . Ἀλλ' ἔχει τὴν ὑποστήριξιν πολλῶν συμβούλων καὶ δὲν μπορῶ νὰ κάμω τίποτε χωρὶς τὸ Συμβούλιον . . . Ἀλλοιότικα θὰ ἐκτεθῶ. . .

— «Θὰ ἐκτεθῶ,» « Θὰ ἐκτεθῶ» ! Μὰ ἡμεῖς ἐδῶ μέσα εἴμεθα πρόθυμοι ὅλοι, ἕως τὰ σκυλιά μας νὰ ἐκτεθοῦμε διὰ τὴν ἐξοχότητά σας.

— Θὰ μὲ ἀγαπᾶς λοιπὸν ἂν σοῦ κάμω ὅτι εἴπες ;

— Ὄχι κύριε· σε ἀγαπῶ καὶ διὰ λιγώτερο.

—Ἄφησε τὰ κομπλιμέντα, ἀγαπητή μου. . ..

Ἄφησε καὶ τοὺς τίτλους καὶ ἂς μιλοῦμε ὡς φίλοι. . . Ἔτσι λοιπὸν θὰ μὲ ἀγαπᾶς ἂν. . . .

— Δὲν σᾶς εἶπα ποῦ σᾶς ἀγαπῶ ἀπὸ τώρα;

—Ἀλλά.

— Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀλλά. Θὰ ἰδῆτε πόσον ὁ ἐξάδελφός μου εἶναι εὐγενὴς καὶ ἔντιμος.

— Σὺ μονάχα εἶσαι εὐγενής, Φρασκουέλα.

— Λοιπὸν δὲν σᾶς εἶμαι ἀντιπαθητική ;

—Ἀντιπαθητικὴ σύ ; . . Δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον ἄλλη γυναῖκα νὰ σοῦ ὁμοιάζη !

—Ὦ ! βεβαιωθῆτε ὅτι δὲν ἔχω τίποτε τὸ τεχνητὸν ἀπήντησεν ἡ κυρὰ Φρασκίτα σηκώνουσα ψηλότερα ἀκόμη τὸ μανίκι τῆς ἐσθῆτός της, διὰ νὰ δείξη καλλίτερα τὴν στρογγυλότητα τοῦ ἀγαλματώδους βραχίονός της, τοῦ λευκοῦ σὰν τὸν κρῖνον.

— Νὰ μὴ μαρέσεις, σύ ! ἐπανέλαβεν ὁ Νομάρχης, Νύκτα καὶ ἡμέραν, κάθε ὥρα, παντοῦ δὲν σκέπτομαι ἄλλο ἀπὸ σέ !

— Πῶς ; τί ; . . . Καὶ ἡ κυρία Νομαρχίνα ; Δὲν σᾶς ἀρέσει πειά ; Τί ἀτυχία ! Καὶ ὅμως ὁ Λουκᾶς ποῦ τὴν εἶδε ὅτε ἐπῆγε σπίτι σας γὰ φτιάξη τὸ ὡρολόγιον τῆς σάλας σας, μοῦ εἶπεν ὅτι εἶναι τόσον ὥμορφη, τόσον καλὴ καὶ τόσον εὐγενής.

—Ὄχι δὰ καὶ τόσον. . . ὄχι ἐψυθύρισεν ὁ Νομάρχης μὲ κάποιαν πικρότητα.

—Ἀπεναντίας, ἄλλοι μοῦ εἶπαν ὅτι εἶναι λίγο παράξενη, ζηλότυπος, καὶ ὅτι τρέμετε μπροστά της σὰν καλάμι.

—Ὄχι, ὄχι, ἔτσι ! . . . κόρη μου. . . ὄχι, ἐπανέλαβεν ὁ Δὸν Εὐγένιος ντε Ζουνίγα Πόνσες ντὲ Λεὼν ὠχριῶν. Ὄχι, οὔτε τοῦτο. Ἡ κυρία ἔχει ἰδιοτροπίας, ἀλλὰ ἄλλο τοῦτο ἄλλο ὅτι μὲ κάνει καὶ τρέμω. . . Εἶμαι ἐγὼ ἐπὶ τέλους ὁ Νομάρχης.

—Ἀλλὰ τέλος πάντων τὴν ἀγαπᾶτε ἢ ὄχι ;

—Νὰ σοῦ πῶ. . . τὴν ἀγαπῶ πολύ. ἢ μᾶλλον τὴν ἀγαποῦσα πρὸ τοῦ σὲ ἰδῶ. Καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία ἐννοεῖ ὅτι ἔχω ἀλλάξει. . . Ἰδού· σήμερον τὸ νὰ τῆς θωπεύω τὸ πρόσωπον θὰ μοῦ ἔκανε τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα καθὼς ἐὰν ἔγγυζε κανεὶς τὸ προσωπόν μου. Ἐνῶ διὰ νὰ ψάξω τὸ μπράτσο αὐτό, τὸ πρόσωπον αὐτό, τὴν μέσην αὐτήν, Φρασκίτα θὰ ἔδιδα ὅτι ἔχω καὶ ὅτι δὲν ἔχω!

Καὶ ἐνῷ ἔλεγε ταῦτα ὁ Νομάρχης, ἔκαμε νὰ πιάση τὸν βραχίονα ἐκεῖνον τοῦ ὁποίου ἡ ἀστράπτουσα γυμνότης τοῦ ἐγαργάριζεν κυριολεκτικῶς τὰ μάτια· ἀλλ' ἡ Φρασκίτα χωρὶς νὰ ταραχθῇ διόλου, ἐπρόβαλε ἐμπρὸς τὸ χέρι της μὲ τοιαύτην βίαν καὶ στερρεότητα, ὥστε τὸ κίνημα αὐτὸ νὰ κάμῃ τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα νὰ χάνῃ τὴν ἰσορροπίαν του καὶ ἀναποδογυρισθῇ ὅλος μὲ ὅλην τὴν καμπούρα καὶ τὴν καθέκλα του.

—Παναγία μου ! ἀνέκραξε ἡ Ναβαρέζα μὲ τέτοιο γέλοιο ποῦ ἐφαίνετο λυποθυμοῦσα. Ἡ καθέκλα αὐτὴ ἦτο τσακισμένη βέβαια.

— Τί συμβαίνει ; ἀνέκραξε ταυτοχρόνως ὁ μπάρμπα Λουκᾶς, τοῦ ὁποίου ἡ κωμικὴ μορφὴ ἀνεφάνει μεταξὺ τῶν φύλλων τῆς κληματαριᾶς.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΦΑΡΜΑΚΟΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΟΣΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ

Τέλειον ἠγγυημένον ἐφευρεθὲν παρὰ διασήμου Ἰατροῦ καθηγητοῦ, πωλεῖται παρὰ τῷ κουρείῳ Παγώνη (πλατεία Ὁμονοίας). Ὡς γενικοῦ ἀντιπροσώπου. Ἕκαστον κυτίον Δρ. 1,75. Χονδρικῶς ἕκαστον 1,50, στέλλονται παραγγελίαι παντοῦ.

Ἐπίσης καὶ Κολώνια ἀρίστη ἡ ὀκὰ Δραχ. 6.

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΟΝΩΝ

ΕΚΛΟΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ ΠΕΤΡΑΚΗ

Μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν λίαν ἐπιτυχῶς γενόμενον διορισμὸν ὡς Ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀσωμάτων ἢ Πετράκη τοῦ ἐλλογιμωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰεζ. Βελανιδιώτου πτυχιούχου τῆς τε Νομικῆς καὶ τῆς Θεολογίας, ἐγένετο τὴν π. Κυριακὴν 27 Ἰουλ. μετὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐν ἀδελφικῇ συμπνοίᾳ καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν Συμβούλων τῆς Μονῆς. Ὡς τοιοῦτοι δὲ ἐξελέγησαν ὁ ἐλλόγ. καὶ σεμνὸς τὸ ἦθος ἱεροδ. κ. Σεραφεὶμ Κωνσταντινίδης καὶ ὁ ἱεροδ. κ. Μιχαὴλ Σίψωμος. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν παρετέθη κοινὸν γεῦμα εἰς τὸ ἡγουμενεῖον, εἰς ὃ παρεκάθησαν πάντες οἱ ἀδελφοὶ ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, τὸ πρῶτον ἤδη οὕτω, κατὰ τάξιν, μεθ' ὃ ἔψαλαν προσηκόντως.

Οὕτω τὸ νῦν Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἄνω Μονῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ νέους νοήμονας καὶ δραστηρίους, καὶ εὐελπιστοῦμεν ὅτι θέλουσι διοικήσει τὴν Μονὴν καλῶς, περισώζοντες τὸ γόητρον καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῆς, πρὸς τιμὴν ἑαυτῶν καὶ τῶν ἐκλεξάντων αὐτοὺς ἀδελφῶν, ὧν ἀμέριστον θὰ ἔχωσι τὴν συνδρομήν.

Μξμς.

ΘΕΑΤΡΟΝ" ΚΥΒΕΛΛΗΣ,,

Η "ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΗ,,

Δρᾶμα εἰς πράξεις τρεῖς ὑπὸ Παπαζαφειρουπούλου.

Ἡ «Χειραφετημένη» εἶναι ὀπαδὴ τοῦ ἐλευθέρου ἔρωτος τὸν ὁποῖον θεωρεῖ λυσιτελέστερο διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀτόμου τοῦ κατὰ συνθήκην συνοικεσίου. Συζεῖ μὲ τὸν ζωγράφον Λοϊζίδην τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ διότι νομίζει ὅτι τὴν ἐκτιμᾷ καὶ συμμερίζεται τὰς ἀρχάς της. Ἀλλ' «ἡ Χειραφετημένη» ἡ ὁποία εἶναι καὶ δημοσιογράφος εἶχε κάμει ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ συζύγου της(;) δάνειον 2000 δραχμῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐφημερίδος της. Τὸ συνάλλαγμα τοῦ ἄνω ποσοῦ, εὑρίσκεται εἰς χεῖρας παλαιοῦ θαυμαστοῦ τῆς Κυρίας(;) καὶ τοῦτο ἀρκεῖ ἵνα ὁ κ. Λοϊζίδης συλλάβει ζυλοτύπους (διὰ τὸ παρελθὸν ἢ διὰ τὸ μέλλον(;) σκέψεις τὰς ὁποίας ἀφίνει νὰ τοῦ διαφύγουν. Τοῦτο ἀρκεῖ ἵνα ἡ «Χειραφετημένη» ἐγκαταλείπει τὸν συντροφόν της ὡς ἀνάξιον αὐτῆς ἀφοῦ ἠρνήθη καὶ νὰ τὸν ἀφήση νὰ πληρώση τὸ χρέος της. Ἐν τούτοις τὸ συνάλλαγμα περιέρχεται εἰς τὰς χεῖρας τοκογλύφου ὁ ὁποῖος ἠξεύρων τὰς δυσχερείας τῆς ὀφειλετρίας προσπαθεῖ νὰ τὴν κερδίσει εἰς τὰς φιληδόνους ὀρέξεις του. Αὕτη τὸν διώχνει. Τὸ συνάλλαγμα ἦτο ὑπογεγραμμένον εἰς τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα τῆς Δεσποινίδος-Κυρίας. . . . , καὶ ὁ τοκογλύφος ἀποκαλύπτει πρὸς ἐκδίκησιν τὴν ἀλήθειαν περὶ τῶν σχέσεων τῆς Χειραφετημένης μὲ τὸν ζωγράφον. Σκάνδαλον. Ἡ «Χειραφετημένη» διαγράφεται ἐκ τοῦ «Εὐεργετικοῦ Συλλόγου» τοῦ ὁποίου εἶναι ταμίας, ὁ ἀδελφός της βλέπει ματαιούμενον λαμπρὸν συνοικέσιον καὶ ἡ μικρὰ ἀδελφή της παύεται ἀπὸ δασκάλα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κ. Λοϊζίδης εἶχε πληρώσει ἐκ τοῦ ταμίου τοῦ Συλλόγου» τὰς 2 χιλιάδας δραχμάς. Πῶς τελειώνει ὁ ὁρμαθὸς αὐτὸς ἀτυχιῶν ;

Οἰκογενειακός τις ἰατρὸς καταβάλλει τὴν πρὸς τὸν Σύλλογον ὀφειλήν, ὁ θάνατος δὲ ἑνὸς ἀθώου τέκνου συμφιλιώνει τὴν «Χειραφετημένη» μὲ τὸν ἐλεύθερον ἄνδρα της καὶ ἡ αὐλαία πίπτει.

Ἐξ ὅσων ἀντελήφθην τὸ δρᾶμα δὲν ἐκίνησε διόλου τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον δὲν διασαλεύεται ὑπὸ τοιούτων ζητημάτων ἀλλ' οὔτε ἐννόησεν διόλου τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος καὶ τὰς ἰδέας τοῦ συγγραφέως. Καὶ πρῶτα εὐλόγως δύναταί τις νὰ ἐρωτᾷ.

«Ἡ Κυρία ἢ Δεσποινὶς Λοϊζίδου εἶναι ὄντως (χειραφετημένη τῶν κοινωνικῶν μας προλήψεων, τοῦθ' ὅπερ δὲν φαίνεται διότι κρατεῖ μυστικὴν τὴν φύσιν τῶν σχέσεών της) ἢ δὲν στέργει εἰς τὸν γάμον φοβουμένη μόνον ἐξ ἐγωϊστικῆς ἰδιοσυγκρασίας τὴν τυραννίαν τοῦ ἀνδρός; Καὶ ὄντως ὁ ἀποχωρισμός της φαίνεται τῇ ἀληθείᾳ ἀδικαιολογητος, ἔστω καὶ διὰ μίαν χειραφετημένην, δεδομένου ὅτι ἡ ζυλοτυπία δὲν εἶνε αἴσθημα τῆς κατὰ συνθήκης κοινωνίας, ἀλλ' ἀναγκάζει εἰς αὐτὸ τὸ φυσικὸν ἔνστικτον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος ἔζη ἀκόμη εἰς τὰ σπήλαια. Ὁ ἀπότομος χωρισμὸς βεβαιώνει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἴπομεν, ὅτι ἡ δῆθεν χειραφετειμένη εἶναι μόνον ἐξ ἰδιοσυγκρασίας ὑπερευαίσθητος.

Τονίζει δὲ πλειότερον τὴν γνώμην μου καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ δράματος. ὅτε τρωθεῖσα εἰς τὴν μητρικήν της καρδίαν, ἐπιστρέφει πρὸς τὸν ἐγκαταλειφθέντα ἐν ὥρᾳ *πείματος*, δεικνύουσα τοιουτοτρόπως τὸν θρίαμβον τῆς φύσεως ἐπὶ τῆς νευροπαθοῦς ὑπερευαισθησίας ἡ ὁποία εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν εἰς ἃς ζῶμεν.

Ἂν ἡ κυρία αὐτὴ ἦτο ἀληθῶς «Χειραφετημένη» θὰ ἀψηφοῦσε τὴν γνώμην τοῦ κόσμου θὰ ἔζει ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων μὲ τὸν καλλιτέχνην τῆς καρδίας της καὶ ἀναλαμβάνουσα τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών της (ἀντὶ νὰ ἀναλάβῃ μόνον τὴν εὐθύνην τῆς πληρωμῆς μικροῦ συναλλάγματος) δὲν θὰ ἠμπόδιζε τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀδελφοῦ της καὶ τὴν ἔντιμον ἐργασίαν τῆς ἀδελφῆς της.

Ὁ κ. Παπαζαφειρόπουλος δὲν μᾶς ἔδωσε μίαν «Χειραφετημένην» ἀλλὰ μᾶλλον μίαν ὑπεραίσθητον «Ἠμιμαθῆ» ὁμοίας τῆς ὁποίας δυστυχῶς μᾶς δίδει τὸ σημερινὸν ἐκπαιδευτικόν μας σύστημα.

Κατὰ τοῦτο, ὁ κ. Παπαζαφειρείου θὰ ἐπετύγχανε νὰ κάμῃ ζωντανὸν ἔργον δραματικὸν διότι δὲν φαίνεται ἄμοιρος τῆς γνώσεως τῆς σκηνικῆς τέχνης τοῦ δραματικοῦ ὕφους, ἂν μᾶς ἔδιδε ἀντὶ δράματος κωμωδίαν, εἰκονίζουσα τὸ ζωντανὸν πρόσωπον τῆς ἡμιγραμματισμένης τοῦ περιβάλλοντός μας.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τί νὰ εἴπωμεν ; Ἡ κ. Κυβέλλη Ἀνδριανοῦ κατέβαλλεν ὅλην τὴν ἔξοχον τέχνην της, ἵνα ἀνυψώσῃ χωρὶς νὰ τὸ κατορθώσῃ τὸ δρᾶμα. αὐτὸ τῶν 2,000 δραχμῶν. Τοῦτο λεχθήτω καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ἠθοποιοὺς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὸν ἄριστον κ. Παπαγεωργίου.

Τὸν κ. Παπαζαφειρόπουλον περιεμένομεν εἰς ἄλλο ἔργον, τὸ ὁποῖον θὲ εἶναι καλλίτερον ἂν ἐμπνευσθῇ περισσότερον ἢ κάλλιον ἀπὸ τὸ κοινωνικόν μας περιβάλλον.

Μ. Κ.

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ
ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

[Τῆς 5ης Αὐγούστου]

Εἰς οἰκοδεσπότης ἔχων οἴκημα συγκείμενον μενον ἐκ πέντε δωματίων, ὡς φαίνεται εἰς τὸ παρακείμενον σχῆμα ἠθέλησε ν' ἀφαιρέσῃ τρεῖς πλευρὰς ὥστε νὰ μείνουν τρία δωμάτια μὲ τὰς 4 πλευράς των ἕκαστον. Κατὰ τίνα τρόπον θὰ γίνῃ ἡ μετασκευὴ αὕτη ;

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι 16ης Αὐγούστου. Ἑκάστη λύσις δέον νὰ συνοδεύεται ἀπαραιτήτως μ' ἓν *δεκάλεπτον* γραμματόσημον. Θὰ δοθοῦν 1ον βραβεῖον 5 δρ. 2ον βραβεῖον 3 δρ. καὶ τρία βραβεῖα ἀνὰ τρίμηνος συνδρομὴ τῆς «Ἀληθείας».

Σημείωσις. *Εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῆς 27ης Ἰουλίου (ἀριθμητικὴ τοῦ Τσέλιγγα) παρεισέφρησε σπουδαῖον τυπογραφικὸν λάθος. Ζητεῖται νὰ διανεμηθοῦν τὰ 1320 γιδοπρόβατα εἰς τὰς 16 μάνδρας οὕτως ὥστε ὁ Τσέλιγκας μετρῶν 4 ἐξ αὐτῶν ἢ ὁριζοντίως ἢ καθέτως ἢ λοξῶς* νὰ τὰ εὑρίσκῃ πάντοτε 330 *καὶ* ὄχι 320 ὡς ἐδημοσιεύθη ἐσφαλμένως. *Συνεπῶς οἱ ἀποστείλαντες λύσεις δέον ν' ἀναθεωρήσωσιν αὐτάς. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν θὰ στείλουν καὶ 2ον γραμματόσημον.*

Καὶ πάλιν δι' ἔλειψιν χώρου καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀνομάτων ἀναβάλλομεν ὡρισμένως διὰ τὸ προσεχὲς τὴν δημοσίευσιν τῶν λύσεων τῶν διαγωνισμῶν Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου,

ΔΗΜΗΤΡΑ Γ. ΜΑΓΓΕΛ

Μετὰ ὀλιγοήμερον καὶ ὀξεῖαν νόσον ἀπεβίωσεν προχθὲς ἡ προσφιλὴς σύζυγος τοῦ γνωστοῦ ἐργοστασιάρχου Ποδηλάτων κ. Γ. Μάγγελ **Δήμητρα**.

Ἡ μεταστᾶσα μόλις πρὸ 18 μηνῶν εἶχεν ἑνώσῃ τὸ ὑμέναιον τῆς εὐτυχίας της, νεωτάτη καὶ χαριεστάτη, μόλις 20 ἐτῶν, προσεβλήθη αἰφνιδίως ὑπὸ ὀξειτάτης νόσου καὶ ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν ἀφήρπασε αὐτὴν ὁ ἀσπλαγχνος Χάρων.

Εἰς τὴν βουρπενθοῦσαν οἰκογένειαν καὶ ἰδίᾳ τῷ ἀξιολυπήτῳ συζύγῳ αὐτῆς εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν. Γαῖαν ἔχοι ἐλαφράν.

Μ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΣΠΟΠΟΥΛΟΣ
Καπνέμπορος (Χαυτεῖα)
Ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ σιγαρέττα.
καὶ εἴδη τῶν καπνῶν

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Α΄. ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1908

Ἐνεργητικὸν

διαθέσιμα	Ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρὰ Τραπέζαις. . . Δρ. 14,365,147,51	Δρ.	19,954,537.38
	Παρὰ ταῖς ἐν Εὐρώπῃ Τραπέζαις. . . » 3,240,182.58		
	Σ)ματα ἐν χαρτοφυλακίῳ καὶ χρυσός. . » 2,349,207.29		
Προεξοφλήσεις.		»	14,134,308,54
Τρέχοντες λ)σμοὶ	) ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων . .	»	56,632,699,12
	(» » ἐμπ. καὶ ἄλλων ἐγγυήσ.	»	23,092,116,12
	) » ὑποθήκῃ ἀκινήτων. . .	»	10,005,546,15
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων		»	2,905,931,23
Προσωρινοὶ λ)σμοὶ. (Ὑποκαταστ. καὶ Ἀνταποκριταὶ)		»	16,733,204,93
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια.		»	13,597,425,15
Ὁμολογίαι Ἐθνικῶν Δανείων καὶ Δάνεια εἰς Δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ Νομικὰ Πρόσωπα . . .		»	6,096,774,80
Κτήματα Τραπέζης		»	2,996,799,30
Ἐγκατάστασις καὶ ἔπιπλα Κεντρικοῦ καὶ Ὑποκαταστημάτων. .	Δρ. 953,842,44		
Τὰ μέχρι σήμερον ἀποσβεσθέντα	» 227,384.70	»	726,457,74
		Δρ.	166,875,800.46

Παθητικὸν

Κεφάλαιον Ἑταιρικόν.	Δρ.	40,000,000.—
Κεφάλαιον τακτικὸν Ἀποθεματικόν. . .	»	8,915,000.—
Ἀποθεματικὸν Ἔκτακτον	»	500,000.—
Ὁμολογίαι φρ. 2,500,000 ἐξοφλητέαι τῷ 1924	»	2,725,000.—
Καταθέσεις. . . Δρ. 78,321,843,09) Ταμιευτήριον . . » 5,902,995 56(	»	84,224,838.65
Ταμεῖον συντάξεων καὶ ἀσφαλείας ζωῆς ὑπαλλήλ.	»	416,178,15
Ἐξωτερικοὶ λογαριασμοὶ	»	26,007,132.08
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι.	»	1,140,258,01
Γραμμάτια εἰσπραχθ. καὶ μήπω ἐκκαθαρισθέντα	»	616,862.11
Μερίσματα παρελθουσῶν ἐξαμην. μὴ ζητηθέντα.	»	73,480.—
Μέρισμα Α΄. ἐξαμηνίας 1908. . . .	»	1,600,000.—
Ὑπηρεσία τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ὁμολογιῶν μας .	»	37,262.65
Ὑπόλοιπον κερδῶν εἰς νέον. . . .	»	549,788.81
	Δρ.	166,875,800,46

Σημ.—Πάντες οἱ εἰς χρυσὸν λ)σμοὶ τοῦτε Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ διετιμήθησαν πρὸς Δρ. 1,09 τὸ φράγκον.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΖΗΜΙΩΝ ΤΗΣ Α΄. ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1908

Χρέωσις

Ἀποσβέσεις διάφοροι.	Δρ.	160,522,65
Προσωρινὸν μέρισμα Α΄ ἐξαμηνίας. . . .	»	1,600,000.—
Ὑπόλοιπον κερδῶν εἰς νέον.	»	549,788,81
	Δρ.	2,310,311,46

Πίστωσις

Ὑπόλοιπον κερδῶν 1907.	Δρ.	133,437,66
Κέρδη παρούσης ἐξαμην. μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν γενικῶν ἐξόδων, τῶν ὀφειλομ. τόκων καὶ τοῦ μερίσματος τῶν ἐν κυκλοφ. ὁμολογιῶν μας. .	»	2,176,873.80
	Δρ.	2,310,311,46

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1908.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ „ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ„